

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL, CAREA NOI A DOAO A ÎMPĂRAȚILOR O ZICEM

Cap 1

David ucigând solul care să zice a fi ucis pre Saul, rumpându-ș vejmintele, il plânge cu ceiaalalți uciși, postindu-se și poruncind să înveațe fiii liudei arcul.

1. i au fost după ce au murit Saul, de s-au întors David de la bătaia lui Amalic și au rămas în Sechelig doao zile.
2. Iară a triia zi s-au arătat un om venind din tabăra lui Saul, cu haina ruptă și cu capul prăsărat de prav. Și, sosând la David, au căzut pre fața sa și i s-au închinat.
3. Și au zis cătră el David: „De unde vii?” Carele au zis cătră el: „Din tabăra lui Israil am fugit”.
4. Și au zis către el David: „Ce cuvânt iaste, ce s-au făcut, spune-mi!” Care au zis: „Fugit-au norodul din războiu și, mulți căzând din norod, au murit; ci și Saul și Ionathan, | fiul lui, au murit”.
- 61v | 5. Și au zis David cătră tânărul care îi povestea: „De unde știi că au murit Saul și Ionathan, fiul lui?”
6. Și au zis tânărul care îi vestea: „Cu întâmplare am venit în muntele Ghelvoi; și Saul zăcea pre sulița sa, iară carăle și călăreții să apropiia de el.
7. Și, întorcându-se dinnapoia sa și văzându-mă, m-au chemat. Căruia răspunzându-i: «Iată-mă»,
8. Mi-au zis: «Cine ești tu?» Și am zis cătră el: «Amalichitean sânt eu».
9. Și mi-au grăit: «Stăi deasupra mea și mă ucide, că mă țan strânsori și încă tot sufletul meu în mine iaste».
10. Și, stând deasupra lui, l-am ucis, că știam că nu putea trăi după cădeare. Și am luat mitra care era în capul lui și covrigul din mâna lui și le-am adus la tine, domnul meu, aici”.
11. Și, apucând David vezmintele sale, le-au rupt și toț bărbații carii era cu el.
12. Și au tânguit și au plâns și au postit până sara pentru Saul și pentru Ionathan, fiiul lui, și pentru norodul Domnului și pentru casa lui și Israil, căci căzuse de sabie.
13. Și au zis David cătră tinărul care-i vestise: „De unde ești tu?” Care au răspuns: „Fiiul | unui om nimearnic amalichitean sânt eu”.
- 62r | 14. Și au zis cătră el David: * „Pentru ce nu te-ai temut a trimite mâna ta și a ucide unsul Domnului?” *Psalm. 104, 15.

15. Și, chemând David unul din slugile sale, i-au zis: „Apropiindu-te, năvălește asupra lui”. Și l-au lovit și au murit.

16. Și au zis către el David: „Sângele tău preste capul tău, că gura ta au grăit împotriva ta, zicând: «Eu am ucis unsul Domnului»”.

17. Și au plâns David această plânsoare pentru Saul și pentru Ionathan, fiul lui.

18. (Și au poruncit să învețe pre fiii Iiudei arcul, precum iaste scris în Cartea Dreptilor). Și au zis: „Ia aminte, Israil, pentru cei ce au murit preste ceale înalte ale tale răniți.

19. Cei aleși, Israil, preste munții tăi s-au ucis; cum au căzut cei tari!

20. Nu vestireț în Gheth, nici vestireți în ulițele Ascalonului, ca să nu să veselească featele filisteilor, să nu dântuiască featele netăiaților împrejur.

21. Munți Ghelvoi, nici roao, nici ploaie să vie preste voi, nici să fie câmpurile pârgheilor, că acolo s-au lepădat pavăza celor tari, pavăza lui Saul, ca când n-ar fi fost uns cu untul-de-lemn. |

22. De la sângele celor uciși, de la grăsimea celor tari, săgeata lui Ionathan nu s-au mai întors îndărăpt, și sabia lui Saul nu s-au întors deșartă. 62v

23. Saul și Ionathan, iubiții și frămsățații în viața sa, nici în moarte nu s-au despărțit; decât pajerile mai iuți, decât leii mai tari.

24. Featele lui Israil, plângeți pentru Saul, carele vă îmbrăca cu roșu întru desfătări, care vă da podoabe de aur vejmântului vostru!

25. Cum au căzut cei tari în războiu! Ionathan între ceale înalte ale tale s-au ucis!

26. Doare-mă pentru tine, fratele meu, Ionathan cel împodobit foarte și mai iubit preste dragostea muierilor; precum maica iubeaște pre unul născut fiul său, așa eu te iubeasc.

27. Cum au căzut cei vârtoși și au perit armele ceale de războiu!”

Cap 2

David, din descoperirea lui Dumnezeu, luând poruncă a să sui în Hevron, acolo preste Iiuda să unge împărat; pre oamenii lui Iavis Galaad, pentru îngroparea lui Saul, îi laudă. Iară ungera lui Isvoseth spre împărăția lui Israil, grea au născut gâlceavă și războiu între amândoa case. | |

1. i după aceastea au întrebat David pre Domnul, zicând: „Au sui-mă-voiu într-una din cetățile Iudei?” Și au zis Domnul către el: „Sui-te!” Și au zis David: „Unde mă voiu sui?” Și i-au răspuns: „În Hevron”. 63r

2. Și s-au suit David și doao muieri a lui, Ahinoam Israiliteanca și Avigail, muiera lui Naval Carmeliteanului.

3. Ci și oamenii carii era cu el i-au dus David pre fieștecarii cu casa sa; și au rămas în orașele lui Hevron.

*1 Macav. 2, 57.

4. *Și au venit oamenii Iiudei și au uns acolo pre David să împărățească preste casa Iiudei. Și s-au vestit lui David cum că oamenii Iavis Galaad îngropase pre Saul.

5. Și au trimis David soli la bărbații Iavis Galaad și au zis către dânșii: „Blagosloviț sântet voi de la Domnul, carii ați făcut mila aceasta cu domnul vostru, Saul, și l-aț îngropat!

6. Și acum adecă vă va răsplăti Domnul mila și adevărul; ci și eu vă voiu răsplăti har pentru că aț făcut cuvântul acesta.

7. Întărească-se mânil voastre și fiți fiii tărimei. Că de au și murit domnul vostru, Saul, iară pre mine m-au uns casa Iiudei împărat șieș”.

8. Iară Avner, fiul lui Ner, căpetenia oastei lui Saul, au luat pre Isvoseth, fiu lui Saul, și | l-au dus împregiur prin tabără. 63v

9. Și l-au rânduit împărat preste Galaad și preste Ghesuri și preste Iesrail și preste Iefrem și preste Veniamin și preste tot Israilul.

10. De patruzeaci de ani era Isvoseth, fiul lui Saul, când au început a împărăți preste Israil, și doi ani au împărățit. Iară numai casa Iiudei urma lui David.

11. Și au fost numărul zilelor în care au rămas David împărățind în Hevron, preste casa Iiudei, șeapte ani și șase luni.

12. Și au intrat Avner, fiul lui Ner, și slugile lui Isvoseth, fiul lui Saul, din tabără în Gavaon.

13. Iară Ioav, fiul Sarvei, și slugile lui David au ieșit și le-au alergat înainte lângă pescuitoarea lui Gavaon. Și, adunându-se întru unul, au șezut în prejmă, ceștia de o parte a pescuitoarei, ceia de altă parte.

14. Și au zis Avner către Ioav: „Scoale-se slujile și facă certare înaintea noastră!” Și au răspuns Ioav: „Scoale-se!”

15. Și s-au sculat și au trecut cu numărul doisprăzece din Veniamin, din partea lui Izsoseth, fiul lui Saul, și doisprăzece din fiii lui David.
- 64r 16. Și, apucând fieștecarele capul soțului său, au înfipt sabia în coastele protivnicului și || au căzut împreună; și s-au chemat numele locului aceluia Țarina celor Tari, în Gavaon.
17. Și s-au rădicat războiul vârtos foarte în zioa aceea. Și s-au izgonit Avner și fiii lui Israil de la slugile lui David.
18. Și era acolo trei fii a lui Sarvie, Ioav și Avisai și Asail. Iară Asail au fost alergătorii foarte iute, ca o căprioară din pădure.
19. Și gonea Asail pre Avner și nu s-au abătut spre dreapta, nici spre stânga, lăsând a goni pre Avner.
20. Și s-au uitat Avner dinnapoi și au zis: „Au tu ești, Asail?” Care au răspuns: „Eu sânt”.
21. Și i-au zis Avner: „Meargi spre dreapta sau spre stânga și apucă unul dintre tinerii și-ți ia ție prada lui!” Și n-au vrut Asail a părăsi de a-l goni.
22. Și iarăș au grăit Avner cătră Asail: „Întoarce-te, nu veni după mine, ca să nu mă silesc a te pătrunde la pământ, și nu-m voi putea rădica fața mea cătră Ioav, fratele tău”.
23. Carele n-au vrut a asculta și n-au vrut a să abate. Și l-au lovit Avner cu sulița întoarsă în ceale ascunsă și l-au pătruns și au murit într-acelaș loc; și toți carii trecea pre locul acela în care căzuse Asail și murise sta. |
- 64v 24. Și, gonind Ioav și Avisai pre Avner, ce fugea, au apus soarele. Și au venit până la Dealul Ducereai Apei, care iaste în preajma vălii drumului pustiei, în Gavaon.
25. Și s-au adunat fiii lui Veniamin la Avner și, grămădiț într-un șireag, au stătut în vârful unui hălm.
26. Și au străgat Avner cătră Ioav și au zis: „Au doară până la moartea cea mai de pre urmă sulița ta să va aprinde? Au nu știi că-i primejdioasă deznădăjduirea? Până când nu zici norodului să înceate a goni frații săi?”
27. Și au zis Ioav: „Viu e Domnul! De ai fi grăit dimineață, s-ar fi întors norodul ce goneaște pre frate-său”.
28. Și au răsunit Ioav cu bucinul și au stat toată oastea, nici au gonit mai mult pre Israil, nici s-au mai bătut.
29. Iară Avner și oamenii lui s-au dus prin câmpuri toată noaptea aceea; și au trecut Iordanul și, cercetând tot Vethhonorul, au venit la tabără.
30. Iară Ioav întorcându-să, lăsind pre Avner, au adunat tot norodul. Și au lipsit din slugile lui David noaosprăzece bărbați, afară de Asail. ||
- 65r 31. Iară slugile lui David au lovit din Veniamin și din bărbații carii era cu Avner trei sute șasezeaci, carii au și murit.
32. Și au luat pre Asail și l-au îngropat în mormântul tătâni-său în Vithleiam. Și au umblat toată noaptea Ioav și oamenii care era cu el, și în zori de zioo au agiuns în Hevron.

Cap 3

Avner certat fiind pentru țiitoarea, mâniindu-se asupra împăratului Izsoseth, legătură face cu David și, după ce au dus îndărăpt pre Mihol, aducând israiliteani la David, să ucide de la Ioav, căruia, mâniindu-să David, cu amar plânge spre Avner.

1. i s-au făcut lungă certare între casa lui Saul și între casa lui David, David crescând și pururea mai vârtos fiind, iară casa lui Saul scăzând în toate zilele.
2. *Și s-au născut fii lui David în Hevron: și au fost întâiu născutul lui, Amnon, din Ahinoam Iesrailteanca; *1 Par. 3, 1.
3. Și după el, Heliav, din Avigail, muierea lui Naval Carmeliteanului; iară al treile, Avesalom, fiul Maheii, featei Tholmai, împăratului Ghesur;
- 65v 4. Iară al patrulea, Adonie, fiul Haghith; și al | cincilea, Safathia, fiul Avital;
5. Și al șaselea, Iethraam, din Eglă, muierea lui David. Aceștia s-au născut lui David în Hevron.
6. Deci fiind războiul între casa lui Saul și între casa lui David, Avner, fiul lui Ner, îndrepta casa lui Saul.
7. Și fusease lui Saul țiitoare Resfa, fata lui Aia. Și au zis Izsoseth cătră Avner:
8. „Pentru ce ai intrat la țiitoare tătâni-mieu?” Carele mâniindu-se foarte pentru cuvintele lui Izsoseth, au zis: „Au doară cap de căne sânt eu împotriva liudei astăzi, care

am făcut milă cu casa lui Saul, tătâni-tău, și cu frații și cu cei de aproape ai lui, și nu te-am dat în mâinile lui David, și tu ai cercat în mine vină pentru o muiare astăzi?

9. Acestea facă Dumnezeu lui Avner și acestea îi adaogă, de nu voiu face cu David precum i s-au jurat Domnul.

10. Să să treacă împărăția de la casa lui Saul și să se înalță tronul lui David preste Israil și preste liuda, de la Dan până la Versavia”.

11. Și nu i-au putut răspunde ceva, că să teama de el.

12. Și au trimis Avner sol la David pentru sine, zicând: „A cui pământul?” Și să-i grăiască: „Fă prietenii cu mine și va fi mâna mea || cu tine; și voiu întoarce la tine tot Israilul”. 66r

13. Care au zis: „Bine e; eu voiu face cu tine prietenie, ci un lucru ceiu de la tine, zicând: «Nu vei vedea fața mea până nu-m vei aduce Mihol, fata lui Saul». Și așa vei veni și mă vei vedea”.

*1 Impăr. 18, 27.

14. Și au trimis David soli la Isvoseth, fiul lui Saul, zicând: *„Dă-m îndărăpt muierea mea, Mihol, carea mi-o am logodit cu o sută de mădulări netăiate împregiur din filistei”.

15. Și au trimis Isvoseth și o au luat de la bărbatul său Faltil, fiul lui Lais.

16. Și mergea după ea bărbatul său plângând, până la Vahurim. Și au zis cătră el Avner: „Meargi și te întoarce!” Care s-au întors.

17. Și cuvânt au băgat Avner cătră bătrânii lui Israil, zicând: „Și ieri, și alaltăieri cercați pre David să împărătească preste voi.

18. Deci acum faceți; că Domnul au grăit cătră David, zicând: «În mâna slugii Meale, David, voiu mântui pre norodul Mieu Israil din mâna filisteilor și a tuturor nepriiatinilor lui»”.

19. Și au grăit Avner și cătră Veniamin și s-au dus să grăiască cătră David, | în Hevron, toate care plăcuse lui Israil și a tot Veniaminul. 66v

20. Și au venit la David în Hevron cu doaozeaci de bărbați; și au făcut David lui Avner și bărbaților lui, carii venise cu el, ospățu.

21. Și au zis Avner cătră David: „Scula-mă-voiu să adun la tine, domnul mieu, împăratul pre tot Israilul, și să fac cu tine legătură de pace și să poruncești tuturor, precum dorește sufletul tău”. Deci petrecând David pre Avner și, el ducându-să în pace,

22. Îndată slujile lui David și Ioav au venit, după ce au tăiat tâlhari, cu pradă mare foarte. Iară Avner nu era cu David în Hevron, că atunci îl slobozise și să dusease în pace.

23. Și Ioav și toată oastea care era cu el, după aceea, au venit. Și s-au vestit lui Ioav de la cei ce povestea: „Venit-au Avner, fiul lui Ner, la împăratul; și l-au slobozit și s-au dus în pace”.

24. Și au întrat Ioav la împăratul și au zis: „Ce ai făcut? Iată, au venit Avner la tine. Pentru ce l-ai slobozit și s-au dus și s-au depărtat?

25. Nu știi pre Avner, fiul lui Ner, că la aceasta au venit la tine, să te înșeale și să || știe ieșirea ta și întrarea ta și să cunoască toate ce faci?” 67r

26. Și, ieșind Ioav de la David, au trimis soli după Avner și l-au întors de la jgheabul Sira, neștiind David.

*3 Impăr. 2, 5.

27. Și, întorcându-să *Avner în Hevron, deosebi l-au dus Ioav la mijlocul porții, să-i grăiască în vicleșug. Și l-au lovit acolo în ceale ascunse; și au murit în izbânda sângelui Asail, fratelui său.

28. Carea auzid David, lucrul adecă făcut, au zis: „Curat sânt eu și împărăția mea la Domnul, până în veaci, de sângele lui Avner, fiul lui Ner.

29. Și vie spre capul lui Ioav și spre toată casa tătâni-său! Nici să înceate din casa lui Ioav curgerea săminții suferind, și leprosul, și cel ce ține fusul, și căzând de sabie, și lipsitul de pâne!”

30. Deci Ioav și Avisai, fratele lui, au ucis pre Avner, pentru că ucisease pre Asail, fratele lor, în Gavaon, în războiu.

31. Și au zis David cătră Ioav și cătră tot norodul care era cu el: „Rumpeți-vă vejmintele și vă încingeți cu saci și plângeți la îngroparea lui Avner!” Iară împăratul David urma după cosciug. |

32. Și, îngropând pre Avner în Hevron, ș-au înalțat David glasul și au plâns preste mormântul lui Avner; și au plâns și tot norodul. 67v

33. Și, plângând împăratul și jelind pre Avner, au zis: „Nicidecum ca precum mor fricoșii au murit Avner.

34. Mânile tale nu s-au legat și picioarele tale cu peante nu s-au îngreoiat, ci precum cad dinnaintea fiilor nedreptății, așa ai căzut”. Și, suspinând împreună tot norodul, au plâns preste el.

CAP 3, 4 ȘI 5 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

35. Și, venind toată mulțimea să iaie bucată cu David, încă luminând zioa, s-au giurat David, zicând: „Aceastea îm facă Dumnezeu și aceastea îm adaogă, de voiu gusta pâne sau altăceva înaintea apusului soarelui!”

36. Și tot norodul au auzit și le-au plăcut toate care făcuse împăratul înaintea a tot norodul.

37. Și au cunoscut toată obștea și tot Israilul în zioa aceea că n-au fost făcut de la împăratul ca să să ucigă Avner, fiul lui Ner.

38. Și au zis împăratul cătră slugile sale: „Au nu știț cum că o căpetenie, și cel mare, au căzut astăzi în Israil, | |

68r 39. Iară eu, încă jingașu, și-s uns împărat? Și bărbații aceștia, fiii lui Sarvis, vârtoș îm sânt mie. Răsplătească Domnul celui ce face rău, după răotatea sa!”

Cap 4

Vaana și Rehav, mai-marii ostașilor, capul lui Isvoseth, pre carele, dormind, îl ucisease, la David l-au adus, pre carii, în loc de plată, au poruncit a-i ucide.

1. i au auzit Isvoseth, fiul lui Saul, că căzuse Avner în Hevron. Și s-au slăbănogit mânilor lui, și tot Israilul s-au turburat.

2. Iară doi bărbați, căpeteniile tálharilor, era <la> fiu lui Saul; numele unuia, Vaana, și numele altuia, Rehav, fiii lui Remmon Verothineanului, din fiii lui Veniamin; că și Veroth să numără între Veniamin.

3. Și au fugit verothineanii în Ghetaim și au fost acolo nimearnici până la vremea aceea.

4. Și era lui Ionathan, fiul lui Saul, un fiu slăbănog de picioare; că de cinci ani au fost când au venit solul de la Saul și Ionathan din Israil. Și, luând doica sa au fugit și, grăbind a fugi, au căzut și s-au făcut ștop. Și au avut nume Mifivoseth.

68v 5. Și, venind fiii lui Remmon Verothineanului, | Rehav și Vaana, au intrat în zi fierbinte în casa lui Isvoseth, carele dormea pre așternutul său la amiază. Și portărița casii cernând grâu, au adormit.

6. Și au intrat în casă în taină, luând spice de grâu, și l-au lovit în ceale ascunse Rehav și Vaana, fratele lui, și au fugit.

7. Și, când întrase ei în casă, el dormea pre patul său în cămară și, lovindu-l, l-au ucis. Și, luându-i capul, s-au dus pre calea pustii toată noaptea;

8. Și au adus capul lui Isvoseth la David, în Hevron și au zis cătră împăratul: „Iată capul lui Isvoseth, fiului lui Saul, nepriiatinului tău, carele cerca sufletul tău. Și au dat Domnul domnului meu, împăratului, izbândă astăzi de Saul și de sãmânța lui”.

9. Și, răspunzând David lui Rehav și Vaana, fratelui său, fiilor lui Remmon Verothineanului, au zis cătră dânșii: „Viu e Domnul, Carele mi-au scos sufletul din toată strâmtoarea,

10. *Că pre cel ce-mi vestise și-mi zisease: «Au murit Saul», care gândea că-m vestește norocite, l-am prins și l-am ucis în Sichelig, căruie să cuvinea a-i da plată pentru vestirea.

*Sus 1, 14.

69r 11. Cu cât mai vârtoș acum, când oameni necuraț au ucis om nevinovat în casa sa, | | pre patul său, nu voiu cerca sângele lui din mâna voastră și vă voiu lua de pre pământ!”

12. Și au poruncit David copiilor săi și i-au ucis, și, tăindu-le mânilor și picioarele, i-au spânzurat preste pescuitoare, în Hevron. Iară capul lui Isvoseth l-au luat și l-au îngropat în mormântul lui Avner, în Hevron.

Cap 5

David uns preste tot Israilul, izgonind ievuseii, au luat cetatea Sionului, unde, zidindu-și casă, au lăcuit, altele mai luând muieri, și fii născând; și pre filistei de doao ori așternându-i.

1. i au venit toate neamurile lui Israil la David, în Hevron, zicând: *„Iată, noi gura ta și trupul tău sântem.”

*1 Par. 11, 1.

2. Ci și ieri și alaltăieri, fiind Saul împărat preste noi, tu erai scoțind și înlontru ducând pre Israil. Și au zis Domnul cătră tine: «Tu vei paște norodul meu, Israil, și tu vei fi povățuitoriu preste Israil»”.

3. Și au venit și bătrânii lui Israil la împăratul, în Hevron, și au lovit cu ei împăratul David legătură de pace înaintea Domnului, în Hevron. Și au uns pre David împărat preste Israil. |

- *3 Impăr. 2, 11. 4. Fiiu de treizeaci de ani era David când au început a împărăți, *și patruzeaci de ani au împărățit. 69v
5. În Hevron au împărățit preste liuda șeapte ani și șase luni, iară în Ierusalim au împărățit trezeci și trei de ani preste tot Israilul și liuda.
6. Și s-au dus împăratul și toți bărbații carii era cu el în Ierusalim, la ievuseul, lăcutoriuul pământului. Și s-au zis lui David de la ei: „Nu vei intra aici până nu vei lua orbii și ștopii, ce zic: «Nu va intra David aici!»”
7. Și au prins David cetatea Sionului; aceasta-i cetatea lui David.
8. Că făgăduise David, în zioa aceea, dar celui ce ar fi bătut ievuseul și ar fi atins țevile podirilor de case și ar fi luat orbi și ștopi, carii urea sufletul lui David. Pentru aceea să zice în pilde: „Orbul și ștopul nu vor intra în biseaică”.
9. Și au lăcuit David în cetate și o au chemat cetatea lui David. Și o au zidit împrejur, de la Mello și dinlontru.
- *1 Par. 14, 1. 10. Și intra sporind și crescând, și Domnul, Dumnezeul oastelor, era cu el. 70r
11. *Și au trimis Hira, împăratul Tirului, || la David, și leamne de chedru și meșteri de leamne și meșteri de pietri la păreți; și au zidit casa lui David.
12. Și au cunoscut David că-l întărise Domnul împărat preste Israil și cum că înălțase împărăția lui preste norodul său Israil.
- *1 Par. 3, 1,2. 13. *Și au mai luat David țiiitoare și muieri din Ierusalim, după ce venise din Hevron. Și s-au născut lui David și alți fii și feate.
14. Și acestea sânt numele celor ce i s-au născut în Ierusalim: Samua și Sovav și Nathai și Salomon;
15. Și Levahar și Elisua și Nefeg;
16. Și Iafia și Elisama și Elioda și Elifaeth.
17. Și au auzit filisteii că au uns pre David împărat preste Israil și s-au suit toți să cerce pre David. Carea auzind David, s-au pogorât în cetate.
- *1 Par. 14, 9. 18. *Iară filisteii venind, s-au vărsat în valea Rafaim.
19. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „De mă voiui sui la filistei și de-i vei da în mâna mea?” Și au zis Domnul cătră David: „Suie-te, că dând Ț-oi da filisteii în mâna ta”.
- *Isaia 28, 21. 20. *Și au venit David în Vaal Farasin și i-au bătut acolo și au zis: „Despărțit-au Domnul neprietinii miei înaintea mea, precum să despart apele. Pentru aceea | s-au chemat 70v numele locului aceluia Vaal Farasim.
21. Și ș-au lăsat acolo ceale cioplite, care le-au luat David și oamenii lui.
- [22.] Și au mai adaos filisteii a să sui și s-au vărsat în valea Rafaim.
23. Și au întrebat David pre Domnul: „De mă voiui sui împotriva filisteilor, și-i vei da în mâinile mele?” Care au răspuns: „Nu te sui împotriva lor, ci încunjură după dosul lor și vei veni la ei din preajma perilor.
24. Și, când vei auzi sunetul celui ce merge în vârful perilor, atunci vei înceape războiu, că atunci va ieși Domnul înaintea feții tale, să lovească tabăra filisteilor.
25. Și au făcut David precum îi poruncise Domnul și au lovit pre filisteii din Gavan până ce vii la Ghezer.

Cap 6

Aducând David sicriiul de la casa lui Avinadav, Oza de la Domnul s-au ucis, pentru că să atinsease de el; pentru aceea l-au lăsat în casa lui Ovededom, iară după aceea în Ierusalim ducându-l și săltând înaintea lui. De la Mihol, muierea sa, să râde, pentru carea pricină ea n-au mai născut fii.

- *1 Par. 13, 5. 1. i au adunat iarăși David toți aleșii din Israil, treizăci de mii. || 71r
2. *Și s-au sculat David și s-au dus, și tot norodul care era cu el din bărbații liuda, să aducă sicriiul lui Dumnezeu, preste carele s-au chemat numele Domnului oastelor, Celui ce șeade în heruvimi preste el.
3. Și au pus sicriiul lui Dumnezeu pre un car nou și l-au adus din casa lui Avinadav, care era în Gavaa. Iară Oza și Ahion, fiii lui Avinadav, mâna carul acel nou.
- *1 Impăr. 7, 1. 4. *Și, luându-l din casa lui Avinadav, care era în Gavaa, păzind sicriiul lui Dumnezeu, Ahion mergea înaintea sicriiului.
5. Iară David și tot Israilul sălta înaintea Domnului, în toate leamnele cu meșteșug cioplite și în lăute și în cobze și în dobe și în clopoței și în chimvale.

6. Și după ce au venit la curtea lui Nahon și au întins Oza mâna la sicriul lui Dumnezeu și l-au ținut, că zvârlea boii și-l plecase,

7. Și s-au mâniat cu urgie Domnul împotriva Ozei și l-au lovit pentru îndrăznirea, care au murit acolo, lângă sicriul lui Dumnezeu.

8. *Și s-au întristat David pentru că lovise Domnul pre Oza; și s-au chemat numele locului aceluia Lovirea Ozei, până în zioa aceasta. *1 Par. 13, 11.

71v 9. Și s-au temut David de Domnul în zioa aceea, zicând: „Cum va intra la mine sicri | iul Domnului?”

10. Și n-au vrut a-l aduce la sine sicriul Domnului, în cetatea lui David, ci l-au dus în casa lui Ovededom Ghetheului.

11. Și au lăcuit sicriul Domnului în casa lui Ovededom Ghetheului trei luni; și au blagoslovit Domnul pre Ovededom și toată casa lui.

12. Și s-au vestit împăratului David că blagoslovisc Domnul Ovededom și toate ale lui, pentru sicriul lui Dumnezeu. *Și s-au dus David și au dus sicriul lui Dumnezeu din casa lui Ovededom în cetatea lui David cu bucurie. Și era cu David șapte hori și jârtvă de vițel. *1 Par. 15, 25.

13. *Și, deacă treacuse cei ce purta sicriul Domnului șase pași, jârtvea un bou și un berbeace. *1 Par. 15, 26.

14. Și David sălta cu toată puterea înaintea Domnului. Iară David era încins cu efod de in.

15. Și David și toată casa lui Israil ducea sicriul așezământului Domnului în veselie și în răsulare de trâmpia.

16. Și, întrând sicriul Domnului în cetatea lui David, Mihol, fata lui Saul, uitându-se pe fereastră, au văzut pre împăratul David sărind și săltând înaintea Domnului și l-au urât în inima sa. ||

72r 17. Și au dus înlăuntru sicriul Domnului și l-au pus în locul său, în mijlocul cortului care-i întinsease David. Și au adus David arderi și ceale de pace înaintea Domnului.

18. Și, plinind a aduce arderile și păciuitoarele, au blagoslovit norodul în numele Domnului oastelor. Și au împărțit a toată mulțimea lui Israil,

19. Și bărbaților și muierilor, fieștecărui a câte o pânișoară și câte o friptură de carne și făină prăjită cu untdelemn. Și s-au dus tot norodul, fieștecarele în casa sa.

20. Și s-au întors David să blagoslovească casa sa. Și, ieșind Mihol, fata lui Saul, întru-ntâmpinarea lui David, au zis: „Cât au fost de slăvit astăzi împăratul lui Israil, deascoperindu-se înaintea slujnicilor slujitorilor săi și s-au golit ca când s-ar goli unul din cei obraznici!”

21. Și au zis David cătră Mihol: „Înaintea Domnului, care m-au ales pre mine mai vartos decât pre tată-tău și decât toată casa lui și mi-au poruncit să fiu povățuitoriu preste norodul Domnului Israil,

72v 22. Voiu și juca, și mai smerit voiu fi mai mu | lt decât am fost și mă voiu micșora în ochii miei și cu slujnicele de care ai grăit mai slăvit mă voiu arăta”.

23. Deci lui Mihol, featei lui Saul, nu i s-au născut fii până la zioa morții sale.

Cap 7

David făgăduind a zidi casă Domnului, de la Nathan prorocul întâiu să laudă, după aceea, poruncind Domnul, să oprească, ci i să făgăduiasse fiu care o va zidi, pentru carea Domnului dă mulțămită.

- 1 i au fost șezând împăratul în casa sa și dându-i Domnul odihnă din toate părțile, de la toți nepriiatinii săi.
- *1 Par. 17, 1. 2 Au zis cătră Nathan prorocul: *„Vezi că eu lăcuiesc în casă de chedru, și sicriiul lui Dumnezeu e pus în mijloc de piei”.
3. Și au zis Nathan cătră împăratul: „Ce iaste în inima ta, mergi, fă, că Domnul cu tine iaste”.
4. Și au fost în noaptea aceea; și iată cuvântul Domnului cătră Nathan, zicând:
5. „Mergi și grăiaște cătră sluga Mea, David: «Aceasta zice Domnul: ‘Au doară tu-M vei zidi Mie casă spre lăcuință?»
6. Că nici am lăcuit în case din zioa aceea în carea am scos fiii lui Israil din pământ | | tul 73r
Eghiptului, până în zioa aceasta, ci umblam în cort și în șatră.
7. Prin toate locurile prin carele am trecut cu toți fiii lui Israil, au nu grăind am grăit cătră unul din neamurile lui Israil, căruia i-am poruncit să pască norodul Mieu Israil, zicând: Pentru ce nu Mi-ai zidit casă de chedru?
- *1 Impăr. 16, 11. 8. Și acum, acestea vei zice slugii Meale, David: Acestea zice Domnul oastelor: *Eu Psalm 77, 70. te-am luat de la pășuni urmând turmele, să fii povățuitoriu preste norodul Mieu Israil.
9. Și am fost cu tine în toate, oriunde ai umblat, și am ucis pre toți neprietinii tăi de la fața ta și țe-am făcut nume mare, după numele celor mari, carii sânt pre pământ.
10. Și voiu pune loc norodului Mieu Israil și-l voiu sădi și va lăcui supt el și nu să va turbura mai mult; nici vor adaoge fiii nedreptăți, să-l năcăjască ca și mai nainte,
11. Din zioa în carea am rânduit judecători preste norodul Mieu Israil. Și odihnă voiu da ție despre toți nepriiatinii tăi. Și mai înainte zice ție Domnul că casă îți face Domnul. |
- *3 Impăr. 8, 19. 12. *Și, când să vor plini zilele tale și vei adormi cu părinții tăi, deștepta-voiu sămânța 73v
ta după tine, carea va ieși din pântecel tale, și voiu întări împărăția lui.
- *3 Impăr. 5, 5. 13. *Acela va zidi casă numelui Mieu și voiu întemeia tronul împărăției lui până în veaci.
- *1 Par. 22, 10. 14. *Eu îi voiu fi lui spre tată, și el îm va fi spre fiu; carele, de va face ceva nedirept, îl Ovreai 1, 5. voiu certa în varga bărbaților și în ranele fiilor oamenilor.
- *Psalm 88, 4, 37. 15. *Iară mila Mea nu o voiu lua de la el precum o am luat de la Saul, pre carele l-am depărtat de la fața Mea.
- *Ovreai 1, 8. 16. Și credincioasă va fi casa ta și împărăția ta până în veac înaintea feții tale, *și tronul tău va fi nemișcat pururea’»”.
17. După toate cuvintele acestea și după toată vederea aceasta, așa au grăit Nathan cătră David.
18. Și au intrat împăratul David și au șezut înaintea Domnului și au zis: „Cine sânt eu, Doamne Dumnezeu, și ce-i casa mea, că m-ai adus până aicea?”
19. Ci și aceasta puțin s-au văzut înaintea Ta, Doamne Dumnezeu, de n-ai grăi și | | despre casa slugii Tale spre îndelungat. Că aceasta-i leagea lui Adam, Doamne Dumnezeu? 74r
20. Și ce va putea mai adaoge David să grăiască către Tine? Că Tu știi pre sluga Ta, Doamne Dumnezeu!
21. Pentru cuvântul Tău și după inima Ta ai făcut toate mărimile acestea, așa ca să faci cunoscut slugii Tale.
22. Pentru aceea Te-ai mărit, Doamne Dumnezeu, că nu iaste aseamenea Ție, nici iaste Dumnezeu afară de Tine, în toate care am auzit cu urechile noastre.
23. Și care iaste ca norodul Tău Israil neam pre pământ, pentru carele s-au dus Dumnezeu să-l răscumpere Șieș spre norod și să-Și puie nume și să le facă lor mărimi și înfricoșate pre pământ de la fața norodului Tău, care l-ai răscumpărat ție din Eghipt, neamul și dumnezeul lui?
24. Că țe-ai întărit norodul lui Israil spre norod vecinic. Și Tu, Doamne Dumnezeu, Te-ai făcut lor spre Dumnezeu.
25. Acum, dară, Doamne Dumnezeu, cuvântul carele ai grăit preste sluga Ta și preste casa lui deșteaptă-l în veac și fă precum ai grăit! |
26. Să să mărească numele Tău până în veac și să se zică: «Domnul oastelor, Dumnezeu 74v
preste Israil!» Și casa slugii Tale, David, va fi întemeiată înaintea Domnului,

CAP 7, 8 ȘI 9 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

27. Că Tu, Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, ai deascoperit urechiia slugii Tale, zicând: «Casă ț-oiu zidi!» Pentru aceea au aflat sluga Ta inima sa, ca să să roage ție cu această rugăciune.

28. Și acum, Doamne, Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu și cuvintele Tale vor fi adevărate; că ai grăit către sluga Ta bunătățile acestea.

29. Înceape, dară, și blagosloveaște casa slugii Tale, să fie în veac înaintea Ta, că Tu, Doamne Dumnezeule, ai grăit și cu blagoslovenia Ta să va blagoslovi casa slugii Tale în veac”.

Cap 8

Multe a lui David biruințe, care pre mulți i-au făcut dăjduitori, căroră israilteanii mai întâi dăjduie. Bucuria lui Thoul, împăratul Amath, pentru că au biruit pre împăratul Adarezer, de la carele multe prăzi au dus David. Să numără purtătorii de griji cari-i avea David.

- 75r 1. i au fost după acestea, au bătut David pre filistei și i-au smerit. *Și au luat David frâul dăjduirii din mânil filisteilor. *1 Par. 18, 1.
2. Și au bătut pre Moav și i-au măsurat cu fune, asămânându-i pământului; Și au măsurat doao funi, una spre ucidere și una spre înviere. Și s-au făcut Moav slujitoriu lui David supt dajde.
3. Și au bătut David pre Adarezer, fiiul lui Rohob, împăratul Sovii, când s-au dus să stăpânească preste râul Eufratului.
4. Și, prinzind David despre partea lui o mie șapte sute de călăreți și doaozăci de mie de pedestrași, au tăiat vinele boiler de la care și au lăsat din eale o sută de care.
5. Și au venit Siria Damascului să aducă agiutoriu lui Adarezer, împăratului Sovei; și au bătut David din Siria bărbați doaozăci și doao de mii.
6. Și au pus David tărie în Siria Damascului; și s-au făcut Siria lui David slujind supt dajdă. Și au ținut Domnul pre David întru toate, ori la care mergea.
- 75v 7. Și au luat David armele ceale de aur | ce avea slujile lui Adarezer și le-au dus în Ierusalim.
8. Și din Vete și din Veroth, cetățile lui Adarezer, au luat împăratul David bani mulți foarte.
9. Și au auzit Thou, împăratul Emath, că bătuse David toată puterea lui Adarezer.
10. Și au trimis Thou pre Ioram, fiiul său, la împăratul David, să i să închine, bucurându-să împreună, și să-i mulțămască pentru că bătuse pre Adarezer și-l învinsease, că vrăjmaș era Thou lui Adarezer și în mânil lui era vase de aur, vase de argint și vase de aramă,
11. Care și acealea le-au sfințit împăratul David Domnului, cu argintul și aurul care sfințise dintru toate neamurile care le supusease,
12. Din Siria și Moav și din fiii Ammon și din filistei și Amalic și din prăzi lui Adarezer, fiiul lui Rohob, împăratului Sovei.
13. Și ș-au făcut David nume, întorcându-se după ce au prins Siria în Valea Sărăturii, tăind optsprăzece mii.
- 76r 14. Și au pus în Idumea păzitori și au așezat tărie; și s-au făcut toată Idumea | | slujitoarea lui David. Și au ținut Domnul întru toate pre David, ori la care au pornit.
15. Și au împărățit David preste tot Israilul. Și făcea David judecată și dreptate a tot norodului său.
16. Și Ioav, fiiul Serviii, era preste oaste, iară Iosafat, fiiul lui Ahilud, era tâlcuitoriu de scripturi.
17. Și Sadoc, fiiul lui Ahitov, și Ahimeleh, fiiul lui Aviathar, era preoți, și Sarai, scriitoriu.
18. Iară Vanaia, fiiul lui Ioiada, preste Chereth și Feleth. Iară fiii lui David era preoți.

Cap 9

Cât bine au arătat David către Mifivoseth, fiiul lui Ionathan cel ștop, dându-i toate țarinile lui Saul, care le chivernisea Siba, cu fiii și cu slujile sale, priimind pre Mifivoseth la masa lui David.

1. i au zis David: „Ce socotești, mai iaste cineva care să fie rămas din casa lui Saul, ca să fac cu el milă pentru Ionathan?”
2. Și era din casa lui Saul o slugă pe nume Siva, carele chemându-l împăratul
- 76v la sine, i-au zis: | „Tu ești Siva?” Și el au răspuns: „Eu sânt, sluga ta”.

3. Și au zis împăratul: „Au mai iaste cineva din casa lui Saul rămas, să fac cu el dumnezeiască milă?” Și au zis Siva împăratului: „Mai iaste fiul lui Ionathan, slăbănog de picioare”.

4. „Unde – zice – iaste?” Și Siva cătră împăratul: „Iată – zice – în casa lui Mahir, fiului Ammiil, iaste, în Lodavar”.

5. Și au trimis împăratul David și l-au adus din casa lui Mahir, fiului Ammiil, din Lodavar.

6. Și, viind Mifivoseh, fiul lui Ionathan, fiului Saul, la David, au căzut pre fața sa și i s-au închinat. Și au zis David: „Mifivoseh?” Care au răspuns: „Iată eu, sluga ta”.

7. Și i-au zis David: „Nu te teame, că făcând voiu face milă spre tine, pentru Ionathan, tatăl tău, și-ț voiu întoarce toate țarinele tătâni-tău, Saul, și tu vei mânca pâne în masa mea pururea”.

8. Carele, închinându-să, au zis: „Cine sânt eu, sluga ta, că te-ai uitat preste un câne mort, aseaminea mie?”

9. Și au chemat împăratul pre Siva, sluga lui Saul, și i-au zis: „Toate, oricare au fost | | a lui Saul și toată casa lui, le-am dat fiiului stăpânului tău;

77r

10. Deci lucră-i pământul tu și fiii tăi și slugile tale. Și vei aduce fiului stăpânului tău bucate, să să hrănească. Iară Mifivoseh, fiul stăpânului tău, va mânca pururea pâne la masa mea”. Și avea Siva cinsprăzece fii și doaozăci de slujii.

11. Și au zis Siva cătră împăratul: „Precum ai poruncit, domnul meu, împărate, slugii tale, așa va face sluga ta. Și Mifivoseh va mânca la masa mea, ca unul din fiii împăratului”.

12. Și avea Mifivoseh un fiu mic, pe nume Miha. Iară toată ruda casii Sivei slujea lui Mifivoseh.

13. Iară Mifivoseh lăcuia în Ierusalim, că din masa împăratului să hrănea. Și era ștop de amândoaă picioarele.

Cap 10

Hanon, împăratul amonniteanilor, după ce au făcut nelegiuire solilor lui David, pre carii trimisease a-l mângăia pentru moartea tătâni-său, aducând de la cincii împărați Asirii gloate asupra lui David, de la el să izgoneaște o dată și a doao oară. |

1 i au fost după aceste de au murit împăratul fiilor Ammon și au împărății Hanon, fiul lui, pentru el.

77v

*[1 Par. 19, 2]

2 Și au zis David: „Face-voiu milă cu Hanon, fiul lui Naas, precum au făcut tatăl lui cu mine milă”. Și au trimis David, mângându-l prin slugile sale, pentru moartea tătâni-său. Și, venind slugile lui David la pământul fiilor Ammon,

3. Au zis căpeteniile fiilor lui Ammon cătră Hanon, stăpânul său: „Gândești că pentru cinstea tătâni-tău au trimis David la tine mângăitori, și nu pentru aceea, să ia sama și să iscodească cetatea și să o răsipească, au tremis David slugile sale la tine?”

4. Și au luat Hanon slujile lui David și le-au ras jumătate parte de barbă și le-au tăiat vejmintele jumătate până la nașteri și i-au slobozit.

5. Care vestindu-se lui David, au tremis spre întâmpinarea lor, că era bărbați rușinați urât foarte, și le-au poruncit David: „Rămâneț în Ierihon, până când vă va creaște barba, și atunci vă întoarceți”.

6. Și văzând fiii lui Ammon că făcuse nelegiuire lui David, au trimis și au năimit | | cu plăta pre sirul Rohov și sirul Sova, doaozăci de mii de pedestrași, și de la împăratul Maaha o mie de bărbați, și de la Istov bărbaț doaozeaci de mii.

78r

7. Carea auzind David, au trimis pre Ioav și toată tabăra ostașilor.

8. Și au ieșit fiii lui Ammon și au îndreptat șireagul înaintea lui, la intrarea porții, iară sirul Sova și Rohov și Istov și Maaha deosebi era în câmp.

9. Și, văzând Ioav că-i gătit războiul înprotiva sa, și dinnainte și dindărăpt, au ales din toț aleșii lui Israil și au îndreptat șireagul înprotiva sirului.

10. Iară ceeaalaltă parte a norodului o au dat lui Avisai, fratelui său, carele au îndreptat oastea înprotiva fiilor Ammon.

11. Și au zis Ioav: „De să vor împuternici asupra mea sirii, îm vei fi spre ajutoriu, iară de să vor împuternici fiii lui Ammon înprotiva ta, îți voiu ajuta.

12. Fii bărbat tare și să oștim pentru norodul nostru și pentru cetatea Dumnezeului nostru. Iară Domnul va face cel ce-i bun înaintea Sa”.

13. Și au început Ioav și norodul care era cu el | războiu asupra sirienilor, carii îndată au fugit de la fața lui.

78v

CAP 10 ȘI 11 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

14. Iară fiii lui Ammon văzând că fugise sirienii, au fugit și ei de la fața lui Avisai și au intrat în cetate. Și s-au întors Ioav de la fiii lui Ammon și au venit în Ierusalim.

15. Și, văzind sirienii că au căzut înaintea lui Israil, s-au adunat aseamenea.

16. Și au trimis Adarezer și au scos pre sirienii carii era peste râu și au dus oastea lor; iară Sovah, îndreptătorul oastei lui Adarezer, era căpetenia lor.

17. Carea vestindu-se lui David, au adunat tot Israilul și au trecut Iordanul și au venit în Hela. Și au scos oastea sirienii împotriva lui David și au oștit asupra lui.

18. Și au fugit sirienii de la fața lui Israil și au ucis David din sirieni șapte sute de care și patruzeci de mii de călăreți. Și pre Sovah, căpetenia oastei, l-au bătut; carele îndată au murit.

79r 19. Și, văzându-se toți împărații carii era în cetatea lui Adarezer a fi învinși de israiliteni, s-au spăimântat și au fugit cinzăci și opt de mii dinnaintea lui Israil || și au făcut pace cu Israil și le-au slujit și s-au temut sirienii a mai da agiutoriu fiilor lui Ammon.

Cap 11

Când Ioav conoceaște Ravi, cetatea ammonitenilor, David acasă șezind, au adaos preacurvie cu Vethsavia, carea vrând a o tăinui, ucide pre bărbatul ei, Urie; și, luând-o muiare și născându-să dintr-însa fiu, întărită pre Domnul spre mânie.

1. * i au fost după curgerea anului, într-aceea vreme când s-au obicinuit împărații a merge la oaste, au tremis David pre Ioav și slugile sale cu el și tot Israilul; și au bătut pre fiii lui Ammon și au conocit Ravva, iară David au rămas în Ierusalim.

*1 Par. 20, 1.

2. Aceastea lucrându-se, s-au întâmplat de s-au sculat David din așternutul său după amiazăzi și umbla în foisorul casii ceii împărătești și au văzut o muiere spălându-se în preajma foisorului său; și era muierea frumoasă foarte.

3. Și au trimis împăratul și au cercetat ce muiare ar fi. Și i s-au vestit că iaste Vethsavia, fata lui Ilie, muierea lui Urie Hetheului.

4. Și, trimițind David soli, o au luat. Carea întrând la el, au dormit cu ea. *Și îndată s-au sfințit de necurăția sa

*Preot. 15, 18.

79v 5. Și s-au întors în casa sa, zămizind fiu. Și, | trimițind au vestit lui David și au zis: „Am zămislit”.

6. Și au tremis David la Ioav, zicând: „Trimite la mine pre Urie Hetheul!” Și au trimis Ioav pre Urie la David.

7. Și au venit Urie la David. Și au întrebat David cum de drept să poartă Ioav și norodul și cum să ocărmuiască oastea.

8. Și au zis David cătră Urie: „Meargi în casa ta și-ț spală picioarele!” Și au ieșit Urie din casa împăratului și au urmat după el bucată împărătească.

9. Și au dormit Urie dinnaintea porții împărăteștii case, cu alți slujitori ai domnului său și nu s-au pogorât la casa sa.

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL   CAP 11 ȘI 12

10. Și s-au vestit lui David de la cei ce zicea: „Nu s-au dus Urie în casa sa” Și au zis David către Urie: „Au nu din drum ai venit, pentru ce nu te-ai pogorât la casa ta?”

11. Și au zis Urie către David: „Sicriul lui Dumnezeu și Israil și Iiuda lăcuiesc în șetri și domnul meu, Ioav, și slugile domnului meu pre fața pământului rămân, și eu voiu întra în casa mea să mânc și să beu și să dorm cu muierea mea? Pentru mântuirea ta și pentru mântuirea sufletului tău, nu voiu face lucrul acesta”.

12. Și au zis David către Urie: „Rămâi aici | și astăzi, și mâne te voiu slobozi”. Rămas-au Urie în Ierusalim în zioa aceea și într-alta. 80r

13. Și l-au chemat David să mănçe înaintea sa și să bea și l-au îmbătat. Carele ieșind sara, au dormit în așternutul său cu slujile domnului său. Și în casa sa nu s-au pogorât.

14. Și au fost dimineață și au scris David carte la Ioav și o au trimis prin mâna lui Urie,

15. Scriind în carte: „Puneți pre Urie în preajma războiului, unde-i mai tare bătaia și-l părășiți, ca bătut să piară”.

16. Deci conocind Ioav cetatea, au pus pre Urie în locul unde știa a fi bărbați tari.

17. Și, ieșind bărbații din cetate, oștea împotriva lui Ioav; și au căzut din norodul slujilor lui David și au murit și Urie Hetheul.

18. Și au trimis Ioav și au vestit lui David toate cuvintele războiului.

19. Și au poruncit solului, zicând: „Când vei plini toate cuvintele războiului către împăratul,

20. De-l vei vedea că să mânie și va zice: «Pentru ce v-ați apropiat de zid să vă bateți? Au nu știți că multe deasupra să trimit săgeți?»

*Judec. 9, 53.

21. Cine au lovit pre Avimeleh, fiul lui Ierovaal? *Au nu o muiare au slobozit pre el un dărab de piatră de moară din zid și l-au ucis în Thavis? Căci lângă zid v-ați apropiat?», vei zice: «Și sluga ta, Urie Hetheul, au adormit”.

22. Și s-au dus solul și au venit și au spus lui | David toate care-i poruncise Ioav. 80v

23. Și au zis solul către David: „S-au împuternicit asupra noastră bărbații și au ieșit la noi în câmp. Iară noi înfrângându-i, i-am gonit până la poarta cetății.

24. Și ș-au îndreptat arcele săgetătorii asupra slugilor tale, din zid, de sus, și au murit din slugile împăratului, încă și sluga ta, Urie Hetheul au murit”.

25. Și au zis David către sol: „Acestea vei zice lui Ioav: «Să nu te înfrângă acest lucru, că de multe feliuri iaste întâmplarea războiului; acum pre acesta, și acum pre cela mistuiește sabia. Întărește-ți ostașii asupra cetății, ca să o străci, și-i îndeamnă”.

26. Și au auzit muierea lui Urie că murise Urie, bărbatul ei, și l-au plâns.

27. Și, trecând jelea, au trimis David și o au adus în casa sa și i s-au făcut muiare și i-au născut fiu. Și au fost urât cuvântul acesta, ce făcuse David, înaintea Domnului.

Cap 12

David, cu pildă de la Nathan prorocul certat, pre sineș însuș s-au judecat; de unde Nathan multe primejdii viitoare îi vestește, prin carele la inimă împungându-se, i să iartă greșala, rămâind datorია canonului. Și după ce moare prun | cul, să naște Solomon. Și cetatea Ravvath cu mare izbândă să răsipește, luând prețuita mitra împăratului ei, pre ammoniteani greu îi poartă. 81r

1. i au trimis Domnul pre Nathan la David; carele venind la el, i-au zis: „Doi oameni era într-o cetate, unul bogat și altul sărac.

2. Cel bogat avea oi și boi, mulți foarte.

3. Iară cel sărac nu avea nimica, fără o oaie mică, carea o cumpăraseră și o doiciseră și o crescuse la sineș cu fiii săi împreună, din pâinea lui mâncând și din păharul lui bând și în sinul lui dormind; și-i era lui ca o fată.

4. Iară un nimernic oarecarele nimerind la cel bogat, cruțind el a lua din oile și din boii săi, ca să facă ospățu aceluia nimernic care venise la sine, au luat oaia omului celui sărac și au gătit bucate omului strein, ce nimerise la sine”.

5. Și, mâniindu-se cu urgie David împotriva omului aceluia, foarte, au zis către Nathan: „Viu e Domnul, că fiul morții iaste omul care au făcut aceasta.

*Ieșir. 22, 1.

6. *Oaia o va întoarce împătrată, pentru că au făcut aceasta și n-au îngăduit”.

7. Și au zis Nathan către David: „Tu ești bărbatul acela. Acestea zice Domnul, Dumnezeuul lui | Israil: «Eu te-am uns împărat preste Israil și Eu te-am scos din mâinile lui Saul. 81v

8. Și ți-am dat casa stăpânului tău și muierele domnului tău în sânul tău și ți-am dat casa lui Israil și a Iudei. Și de sânt mici acestea, ți-oiu adaoge cu mult mai mari.

CAP 12 ȘI 13 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

9. Pentru ce, dară, n-ai băgat în samă cuvântul Domnului, să faci răotate înaintea Mea? Pre Urie Hetheul l-ai lovit cu sabia și muiera lui o ai luat ție muiere și l-ai ucis cu sabia fiilor lui Ammon.

10. Pentru aceea nu să va depărta sabia din casa ta până în veac, pentru că nu M-ai băgat în samă și ai luat muiera lui Urie Hetheul, ca să-ți fie muiera ta».

11. Pentru aceea, acestea zice Domnul: «Iată, Eu voi deștepta asupra ta răotate din casa ta și voi lua muierile tale în ochii tăi și le voi da aproapelui tău; *și va dormi cu muierile tale în ochii soarelui acestuia. *Jos 16, 22.

12. Că tu ai făcut într-ascuns, iară Eu voi face cuvântul acela înaintea a tot Israilul și înaintea soarelui».

13. Și au zis David către Nathan: „Păcătuit-am Domnului”. Și au zis Nathan către David: *„Și Domnul încă au luat păcatul tău; nu vei muri. || *Ecli. 47, 13.

82r 14. Însă pentru că a blăstăma ai făcut pre neprietini Domnului, pentru cuvântul acesta, fiul care s-au născut ție cu moarte va muri”.

15. Și s-au întors Nathan în casa sa. Și au lovit Domnul pruncul care-l născuse lui David muiera lui Urie și au dăjnădăjduit.

16. Și s-au rugat David Domnului pentru prunc și au postit David cu post și întrând, deusebi au zăcut pre pământ.

17. Și au venit cei mai bătrâni din casa lui, silindu-l să se scoale de pre pământ. Carele n-au vrut, nici au mâncat cu ei bucată.

18. Și s-au întâmplat a șapte zi de au murit pruncul. Și s-au temut slugile lui David a-i vesti că murise pruncul, că zicea: „Iată că, trăind încă pruncul, grăiam către el și nu asculta graiul nostru. Cu cât mai vărtos, de vom zice: «Au murit pruncul», să va năcăji!”

19. Deci văzind David slugile sale șopotind, au înțales că ar fi murit mititelul. Și au zis către slugile sale: „Au doară au murit pruncul?” Carii i-au răspuns: „Au murit”.

20. Și s-au sculat David de pre pământ și s-au spălat și au venit în casa sa și au cerut să-i puie pâne și au mâncat.

82v 21. Și i-au zis slugile sale: „Ce iaste cuvântul ce ai făcut pentru prunc? Încă trăind, ai | postit și plângeai, iară deacă au murit pruncul, te-ai sculat și ai mâncat pâne”.

22. Carele au zis: „Pentru prunc încă trăind, am postit și am plâns, că ziceam: «Cine ști, doară mi-l va dărui Domnul și să trăiască pruncul».

23. Iară acum, deacă au murit, pentru ce voi posti? Au putea-l-voiu mai chema îndărăpt? Eu voi mearge la el, iară el nu să va întoarce la mine”.

24. Și au mângăiat David pre Vethsavia, muiera sa. Și întrând la dânsa, au dormit cu ea, carea au născut fiu și i-au chemat numele Solomon și Domnul l-au iubit.

25. Și au trimis prin mâna lui Nathan prorocul și au chemat numele lui „Iubitul Domnului”, pentru că-l iubăia Domnul.

26. *Și oștea Ioav împotriva Ravvathului fiilor Ammon și prindea împărăteasca cetate. *1 Par. 20, 1.

27. Și au trimis Ioav soli la David, zicând: „Oștit-am împotriva Ravvath, și e de-a să prinde cetatea apelor.

28. Acum, dară, adună ceeaalaltă parte a norodului și conoceaște cetatea și o prinde, ca nu de mine fiind bătută cetatea, numelui meu să se scrie biruința”.

29. Și au adunat David tot norodul și au purces asupra Ravvath și, oștind, au prins. ||

83r 30. Și au luat mitra împăratului din capul lui, trăgând un talant de aur, având pietri scumpe, și s-au pus pre capul lui David. Ci și pradă din cetate au dus multă foarte.

31. Și au trecut preste ei căruțe ferecate și i-au împărțit cu cuțitele și i-au petrecut în forma cărămizilor. Așa au făcut tuturor cetăților fiilor Ammon. Și s-au întors David și toată oastea în Ierusalim.

Cap 13

Avisalom, pentru amestecarea de sânge cu soru-sa Thamar, pre fratele său, Ammon, ospătându-se, îl ucide. Și mâniindu-să tată-său, pribeag la împăratul Ghesur în trei ani au rămas.

1. i au fost după acestea, de au iubit Ammon, fiul lui David, pre Thamar, sora lui Avisalom, fiu lui David.

2. Și perea după ea atâta cât pentru dragostea ei s-au bolnăvit, că fiind vergură, i să vedea greu a face ceva necinste cu ea.

3. Și era lui Amnon priiatin, pe nume Ionadav, fiiul lui Samaa, fratelui David, om înțelept foarte,

4. Carele i-au zis: „Pentru ce te uști așa în toate zilele, fiul împăratului, căci nu-mi spui mie?” Și i-au zis Amnon: „Pre Thamar, sora fratelui meu Avisalom, iubesc”. |

5. Căruia i-au zis Ionadav: „Culcă-te pre patul tău și te fă beteag. Și, venind tată-tău să te vază, zi-i lui: «Să vie, rogu-te, Thamar, soru-mea, să-m dea bucată și să-m facă fiertură, să mînc din mâna ei»”. 83v

6. Și s-au culcat Amnon și ca cum s-ar bolnăvi au început. Și, venind împăratul să-l vază, au zis Amnon cătră împăratul: „Vie, rogu-mă, soru-mea Thamar, să-m facă în ochii miei doao sorbitureale și bucată să iau din mâna ei”.

7. Și au trimis David la Thamar acasă, zicând: „Vino în casa lui Amnon, frățini-tău, și-i fă fiertură!”

8. Și au venit Thamar în casa lui Amnon, fratelui său. Iară el zăcea. Carea luând făină, au mestecat și, topind, în ochii lui au fiert sorbiturelele.

9. Și luund ce fiersease, au turnat și au pus înaintea lui, și n-au vrut a mânca. Și au zis Amnon: „Scoateți pre toți de la mine”. Și după ce au scos pre toți,

10. Au zis Amnon cătră Thamar: „Ado bucată în cămară, să mînc din mâna ta. Și au luat Thamar sorbiturealele ce făcuse și le-au dus la Amnon, fratele său, în cămară.

11. Și, dându-i bucată, o au prins și i-au zis: „Vino, culcă-te cu mine, soru-mea”.

12. Carea i-au răspuns: „Nu, fratele meu, nu mă împresura, că nu-i slobod aceasta în Israil, să nu faci nebunia aceasta! | |

13. Că eu nu-m voiu putea purta rușine-mea, și tu vei fi ca unul din cei nebuni în Israil. Ci mai bine grăiaște cătră împăratul și nu mă va tăgădui ție”. 84r

14. Și n-au vrut a să odihni rugăciunii ei, ci mai putearnic fiind de tărie, o au supus și s-au culcat cu ea.

15. Și o au urât Amnon cu urăciune mare foarte, atâta cât mai mare era urăciunea cu carea o urăse decât dragostea cu carea mainte o iubise. Și i-au zis Amnon: „Scoală-te și te du!”

16. Carea i-au răspuns: „Mai mare-i această răotote, carea acum faci împotriva mea decât carea mainte ai făcut, izgonindu-mă”. Și n-au vrut a o asculta.

17. Ci chemând sluga care-i slujia, i-au zis: „Scoate aceasta de la mine afară și încuie ușa după ea”.

18. Carea era îmbrăcată cu contuș lung, că cu acel feal de vejminte să îmbrăca fetele împăratului ceale vergure. Și o au lepădat sluga lui din casă afară și au încuiat ușa după ea.

19. Carea prăsărând cenușe pre capul său, rumpându-și haina cea lungă și punându-și mâinile pre cap, să ducea întrând și străgând.

20. Și i-au zis Avisalom, frate-său: „Au doară Amnon, fratele tău, s-au culcat cu tine? Ci | acum, soru-mea, taci, fratele tău iaste. Nici îți năcăji inima pentru acest lucru”. Și au rămas Thamar uscându-se în casa lui Avisalom, fratelui său. 84v

21. Și, auzind împăratul David cuvintele acestea, s-au întristat foarte și n-au vrut a întrista sufletul lui Amnon, fiiului său, că-l iubea, pentru că era întâiul născut.

CAP 13 ȘI 14 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

22. Și n-au grăit Avisalom cătră Amnon nici rău, nici bun, că urăse Avisalom pre Amnon pentru că pângărise pre Thamar, soru-sa.

23. Și au fost după curgerea a doi ani, de să tundeau oile lui Avisalom în Vaalhasor, carea iaste lângă Efreem. Și au chemat Avisalom pre toți fiii împăratului.

24. Și au venit la împăratul și au zis cătră el: „Iată, să tund oile slujii tale; vie, rogu-mă, împăratul cu slugile sale la sluga sa”.

25. Și au zis împăratul cătră Avisalom: „Nu, fiiule, nu vrea a ne ruga pre toți să venim și să te îngreoiem”. Și, silind și nevrând a să duce, l-au blagoslovit.

26. Și au zis Avisalom: „De nu vrei a veni, vie, rogu-mă, cu noi încai Amnon, fratele meu”. Și au zis împăratul cătră el: „Nu-i lipsă să meargă cu tine”. ||

85r 27. Și l-au silit Avisalom și au slobozit pre Amnon cu el și pre toți fiii împăratului. Și făcuse Avisalom uspățu, ca uspățu de împărat.

28. Și poruncise Avisalom slugilor sale, zicând: „Luați aminte când va fi amețit Amnon de vin și vă voi zice: «Loviți-l și-l ucideți!» Nu vă temereți, că eu sânt carele vă poruncesc. Învârtoșați-vă și fiți bărbați tari!”

29. Și au făcut copiii lui Avisalom împotriva lui Amnon precum le poruncise Avisalom. Și, sculându-se toți fiii împăratului, au încălecat fiștecarii mușcoii săi și au fugit.

30. Și, încă mergând în cale, vestea au venit la David, zicând: „Lovit-au Avisalom pre toți fiii împăratului și n-au rămas dintr-înșii doară unul”.

31. Și s-au sculat împăratul și ș-au rupt vejmintele sale și au căzut pre pământ; și toate slugile lui, carii sta împregiur, ș-au rupt vejmintele sale.

32. Și, răspunzind Ionadav, fiul lui Semaa, fratelui David, au zis: „Nu socotească domnul meu, împăratul, că toți copiii, fiii împăratului, s-au ucis; Amnon singur au murit, pentru că în gura lui Avisalom era pus din zioa în carea au împresurat pre Thamar, sora lui. |

85v 33. Acum, dară, nu puie domnul meu, împăratul, spre inima sa cuvântul acesta, zicând: «Toți fiii împăratului s-au ucis», că numai Amnon sângur au murit”.

34. Și au fugit Avisalom. Și ș-au rădicat copilul, străjariul, ochii săi și s-au uitat și iată, norod mult venea pre calea rătăcită din coastele muntelui.

35. Și au zis Ionadav cătră împăratul: „Iată, fiii împăratului sânt de față; după cuvântul slugii tale, așa s-au făcut”.

36. Și, încetând de-a grăi, s-au arătat și fiii împăratului și, întrând, ș-au rădicat glasul său și au plâns. Ci și împăratul și toate slugile lui au plâns cu plângere mare foarte.

37. Iară Avisalom, fugind, s-au dus la Tholomai, fiul lui Amiud, împăratul Ghelsur. Și au plâns David pre fiul său în toate zilele.

38. Iară Avisalom fugind și venind în Ghesur, au fost acolo în trei ani.

39. Și au încetat împăratul David a goni pre Avisalom, pentru că să mângăiasse despre moartea lui Amnon. ||

86r

Cap 14

Pre Avisalom, prin o muiare thecuiteancă isteafă, îl cheamă Ioav din Ghessur în Ierusalim pentru frumseafte și de fiii lui Avisalom, carele în doi ani după întoarcere n-au văzut fața împăratului, până n-au poruncit să-l prinză săcerișul lui Ioav.

1 i înțelegând Ioav, fiul lui Servie, că s-au întors inima împăratului spre Avisalom,

2 Au trimis în Thecua și au luat de-acolo o muiare înțăleaptă. Și au zis cătră ea: „Fă-te a plânge și te îmbracă cu haină de jeale și nu te unge cu untdelemn, să fii ca o muiare de multă vreme plângându-ș mortul.

3. Și vei intra la împăratul și vei grăi cătră el aceste cuvinte”. Și au pus Ioav cuvinte în gura ei.

4. Și, întrând muierea thecuiteanca la împăratul, au căzut înaintea lui pre pământ și i s-au închinat și au zis: „Ține-mă, împărate!”

5. Și au zis cătră ea împăratul: „Ce pricină ai?” Carea au răspuns: „Hei, muiare văduvă sânt eu, că mi-au murit bărbatul meu.

6. Și slujnicii tale era doi fii, carii s-au certat împotriva sa în câmp și nu era cine să-i poată conțeni. Și au lovit altul pre altul și l-au ucis. |

86v 7. Și iată, sculându-se toată rudenia împotriva slujnicii tale, zice: «Dă-ne pre acela carele au ucis pre fratele său, să-l ucidem pentru sufletul fratelui său pre carele l-au ucis, și să

ștergem moștanull!» Și cearcă a șterge scânteia mea, carea au rămas, ca să nu rămăie nume bărbatului meu și rămășiță pre pământ”.

8. Și au zis împăratul cătră muiere: „Meargi în casa ta și eu voi porunci pentru tine”.

9. Și au zis muiera thecuiteanca cătră împăratul: „Spre mine, domnul meu, împărate, fie nedreptatea și spre casa tătâni-mieu, iară împăratul și tronul lui să fie nevinovat”.

10. Și au zis împăratul: „Cine-ți va zice împotivă, adu-l la mine și nu va mai adaoge a te atinge”.

11. Carea au zis: „Aducă-și aminte împăratul de Domnul, Dumnezeuul său, să nu să înmulțască cei de aproape ai sângelui spre izbândă și nu cumva să-mi ucigă fiul meu!” Carele au zis: „Viu e Domnul, că nu va cădea din părul fiului tău pre pământ”.

12. Și au zis muiera: „Să grăiască slujnica ta cătră domnul meu, împăratul, un cuvânt”. Și au zis: „Grăiaște!”

13. Și au zis muiera: „Pentru ce ai gândit lucru ca acesta împotiva norodului lui Dumnezeu și au grăit împăratul cuvântul acesta, să păcătuiască și să nu aducă îndărăpt pre cel || lepădat al său?”

*Iezechil 18, 32
și 33, 11.

14. Toți murim și ca apele curgem pre pământ, care nu să mai întorc. *Nici vrea Dumnezeu a peri sufletul, ci aștaptă, gândind ca să nu piară desăvârșit cel lepădat.

15. Deci acum vino, să grăiesc cătră domnul meu, împăratul, cuvântul acesta înaintea norodului. Și au zis slujnica ta: «Grăi-voiu cătră împăratul, de cumva va face împăratul cuvântul slujniciei sale».

16. Și au auzit împăratul, să sloboază slujnica sa din mâna tuturor carii vrea a mă șterge din moștenirea lui Dumnezeu, pre mine și pre fiul meu împreună.

17. Zică, dară, slujnica ta: «Să fie cuvântul domnului meu, a împăratului, ca jârtva, că precum îngerul lui Dumnezeu, așa e domnul meu, împăratul, ca nici de blagoslovenie, nici de blăstăm să nu să miște. De unde și Domnul, Dumnezeuul tău, iaste ca tine»”.

18. Și, răspunzind împăratul, au zis cătră muiere: „Nu mai ascunde de mine cuvântul ce te întreb!” Și i-au zis muiera: „Grăiaște, domnul meu, împărate”.

19. Și au zis împăratul: „Au nu mâna lui Ioav iaste cu tine întru toate acestea?” Răspuns-au muiera și au zis: „Pre mântuirea sufletului tău, | domnul meu, împăratule, nici spre stânga, nici spre dreapta iaste din toate acestea ce au grăit domnul meu, împăratul; că sluga ta, Ioav, el mi-au poruncit și el mi-au pus în gura slujniciei tale toate cuvintele acestea.

20. Să întorc fața cuvântului acestuia, sluga ta Ioav au poruncit aceasta. Iară tu, domnul meu, împăratule, înțelept ești, precum are înțelepciune îngerul lui Dumnezeu, să înțelegi toate pre pământ”.

21. Și au zis împăratul cătră Ioav: „Iată, îmblânzit am făcut cuvântul tău, meargi dară și cheamă îndărăpt pruncul Avisalom!”

22. Și, căzind Ioav pre fața sa pre pământ, s-au închinat și bine au cuvântat pre împăratul. Și au zis Ioav: „Astăzi au înțeleș sluga ta că am aflat har în ochii tăi, domnul meu, împăratule, că ai făcut cuvântul slugii tale”.

23. Și s-au sculat Ioav și s-au dus în Ghessur și au adus pre Avisalom în Ierusalim.

24. Și au zis împăratul: „Întorcă-să în casa sa și fața mea să nu o vază”. Și s-au întors Avisalom în casa sa, și fața împăratului nu o au văzut.

25. Iară ca Avisalom nu era om frumos în tot Ierusalimul și înfrumsățat foar || te; de la talpa piciorului până la creștet nu era în el vro machie.

26. Și cându-ș tundeă părul (și o dată în an îl tundeă, că-l îngreioia tica), trăgea părul capului său sicli doao sute, cu măsura obștii.

27. Și s-au născut lui Avisalom trei fii și o fată, pe nume Tamar, foarte frumoși.

28. Și au rămas Avisalom în Ierusalim doi ani, și fața împăratului nu o au văzut.

29. Și au tremis la Ioav, să-l trimiță la împăratul, carele n-au vrut a veni la el. Și trimițind a doao oară și, nevrând a veni la el,

30. Au zis slugilor sale: „Știți holda lui Ioav, cea lângă holda mea, având săcerișu de orzu. Duceți-vă și o aprindeț cu foc!” Și au aprins slugile lui Avisalom cu foc. Și, venind slugile lui Ioav cu hainele rupte, au zis: „Au aprins slugile lui Avisalom o parte de holdă cu foc”.

31. Și s-au sculat Ioav și au venit la Avisalom, în casa lui, și i-au zis: „Pentru ce au aprins slugile tale holda mea cu foc?”

32. Și au răspuns Avisalon cătră Ioav: „Trimis-am la tine, rugându-mă să vii la mine și să te trimițu la împăratul și să-i zici: «Pentru ce am venit din Ghessur? Mai bine era mie a fi acolo!» Rogu-te, dară, să văzu fața împăratului. | Iară de-ș aduce aminte de nedreptatea mea, ucige-mă!”

87r

87v

88r

88v

CAP 14 ȘI 15 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

33. Și, întrând Ioav la împăratul, i-au vestit toate. Și s-au chemat Avisalom și au intrat la împăratul și s-au închinat pre fața pământului înaintea lui. Și au sărutat împăratul pre Avisalom.

Cap 15

Avisalom agonisindu-și vreaea norodului, scorneaște războiu asupra tătâni-său în Hevron, de carele tată-său fuge, puțâni lăsând cu sicriul. Și între alții, Husai să trimite îndărăpt, să răsipească sfatul lui Ahitofel.

1. i după acestea ș-au făcut Avisalom căruță și călăreți și cinzeci de bărbați, carii să meargă înaintea lui.
2. Și dimineața, sculându-se Avisalom, sta lângă intrarea porții, și tot omul care avea treabă să vie la judecata împăratului, îl chema Avisalom la sine și-i zicea: „Din ce cetate ești tu?” Carele răspunzind, zicea: „Dintr-un neam a lui Israil sânt eu, sluga ta”.
3. Și-i răspundea Avisalom: „Mi să văd cuvintele tale bune și drepte, ci nu iaste rânduit de la împăratul cine să te asculte”. Și zicea Avisalom:
- 89r 4. „Cine mă va rândui judecătoriu pre pământ, || să vie la mine toți carii au treabă, și drept să-i giudec?”
5. Ci și când să apropiia de el om să i se închine, îi întindea mâna sa și, apucându-l, îl săruta.
6. Și făcea aceasta a tot Israilul ce vinea la judecată, să se asculte de la împăratul, și îndemna inimile bărbaților Israil.
7. Iară după patruzeaci de ani, au zis Avisalom cătră împăratul David: „Mearge-voiu și voiu plăti făgăduințele meale, care am făgăduit Domnului în Hevron.
8. Că făgăduind au făgăduit sluga ta, când era în Ghessurul Siriei, zicând: «De mă va întoarce Domnul în Ierusalim, voiu jârtvui Domnului»”.
9. Și i-au zis împăratul David: „Meargi în pace!” Și s-au sculat și s-au dus în Hevron.
10. Și au trimis Avisalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicând: „Îndată cât veți auzi răsunarea trâmbiții, ziceți: «Împărățit-au Avisalom în Hevron»”.
11. Iară cu Avisalom s-au dus doao sute de bărbați din Ierusalim chemați, mergând cu inimă întreagă, și pricina nicidecum știind.
12. Și au chemat Avisalom și pre Ahitofel Ghiloniteanul, sfetnicul lui David, din cetatea sa, Ghillo. Și, jârtvind jungherile, s-au făcut jurare împreună puternică și, norodul împreunându-se, să sporea cu Avisalom. |
- 89v 13. Și au venit sol la David, zicând: „Cu toată inima, tot Israilul mearge după Avisalom”.
14. Și au zis David slugilor sale, care era cu el în Ierusalim: „Sculați-vă, să fugim, că nu ne va fi scăpare de la fața lui Avisalom. Grăbiți a ieși, ca nu cumva, venind, să ne prinză și să mâie asupra noastră cădere și să lovească cetatea în ascuțitul sabii”.
15. Și au zis slugile împăratului cătră el: „Toate, oricare va porunci domnul nostru, împăratul, bucuros vom face, slugile tale”.
16. Și au ieșit împăratul și toată casa lui pre picioarele sale și au lăsat zece muieri țitoare să păzască casa.
17. Și, ieșind împăratul și tot Israilul pre picioarele sale, au stătut departe de case.
18. Și toți slujitorii lui umbla pre lângă el. Și miile de cherethi și felethi și toți ghetheii, ostași puternici, șase sute de bărbați, carii urmase după el din Gheth pedestraș, mergea înaintea împăratului.
19. Și au zis împăratul cătră Ethai Ghetheul: „Căci vii cu noi? Întoarce-te și lăcuiește cu împăratul, că nimearnic ești și ai ieșit din locul tău.
20. Ieri ai venit și astăzi te silești a ieși cu noi. Iară eu voiu mearge încătro voiu mearge.
- 90r Întoarce-te și du cu tine frații tăi, și Domnul || va face milă cu tine și adevăr, că ai arătat har și credință”.
21. Și au răspuns Ethai împăratului, zicând: „Viu e Domnul, și viu e domnul meu, împăratul, că ori în ce loc vei fi, domnul meu, împărate, sau în moarte, sau în viață, acolo va fi sluga ta”.
22. Și au zis David lui Ethai: „Vino și treci!” Și au trecut Ethai Ghetheul și toți bărbații carii cu el era și ceeaalaltă mulțime.
23. Și toț plângea cu glas mare, și tot norodul trecea; și, împăratul pășind, trecea repeciunea Chedronului și tot norodul mergea în preajma drumului care priveaște spre pustie.

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL   CAP 15 ȘI 16

24. Și au venit și Sadoc preotul, și toți leviții cu el, purtând sicriul legii lui Dumnezeu, și au pus jos sicriul lui Dumnezeu. Și s-au suit Aviathar până când s-au plinit tot norodul care ieșise din cetate.

25. Și au zis împăratul către Sadoc: „Du îndărăpt sicriul lui Dumnezeu în cetate. De voi afla har în ochii Domnului, mă va întoarce și mi-l va arăta pre el și cortul său.

26. Iară de-m va zice: «Nu-m placi», de față sânt, facă ce iaste bun înaintea Sa”.

27. Și au zis împăratul către Sadoc preotul: „O, cel ce vezi, întoarce-te în cetate | în pace. Și Ahimaas, fiul tău, și Ionathan, fiul lui Aviathar, doi fiii voștri, fie cu voi. 90v

28. Și, iată, eu mă voi ascunde în câmpiile pustiei, până ce va veni cuvânt de la voi spuindu-mi”.

29. Și au dus Sadoc și Aviathar sicriul lui Dumnezeu în Ierusalim și au rămas acolo.

30. Iară David să suia pre Țipișul Maslinilor, suindu-să și plângând, desculț umblând și cu capul acoperit. Ci și tot norodul care era cu el cu capul acoperit să suia plângând.

31. Și s-au vestit lui David că și Ahitofel ar fi în giurare, împreună cu Avisalom. Și au zis David: „Nebuneaste, rogu-mă, Doamne, sfatul lui Ahitofel!”

32. Și, suindu-se David în vârful muntelui în care vrea a să închina Domnului, iată l-au întâmpinat Husai Arahiteanul, cu haina ruptă și cu capul plin de pământ.

33. Și i-au zis David: „De vei veni cu mine, îm vei fi greu,

34. Iară de te vei întoarce în cetate și vei zice lui Avisalom: «Sluga ta sânt, împărate! Precum am fost slugă tătâne-tău, așa voi fi sluga ta», vei răsipi sfatul lui Ahitofel.

35. Și ia cu tine pre Sadoc și Aviathar, preoții. Și tot cuvântul ce vei auzi din | casa 91r împăratului îi vei spune lui Sadoc și lui Aviatar, preoților.

36. Și sânt cu ei doi feciorii lor, Ahimaas, fiul lui Sadoc, și Ionathan, fiul lui Aviathar; și veți trimite printr-înșii la mine tot cuvântul ce veți auzi”.

37. Și, venind Husai, priiatinul lui David, în cetate, și Avisalom au intrat în Ierusalim.

Cap 16

Sivei, pentru că aduce hrană și să deschilinaște de sfatul Mifivoseath, îi dă averile aceluiaș.

Pre Semei, ce blăstăma, a-l ucide opreaște. Avisalom în Ierusalim întrând, cu sfatul lui Ahitofel, la țiitoarele tătâni-său la arătare întră.

1. i, trecând David puțintel vârful muntelui, s-au arătat Siva, sluga lui Mifivoseath, întru întâmpinarea lui, cu doi asini carii era încărcat cu doao sute de pâni și o sută de legături de stafide și o sută de roțile de zmochine și cu un foiu de vin.

2. Și au zis împăratul către Siva: „La ce-s aceaste?” Și au răspuns Siva: „Asinii, caznicilor împăratului să șază; pânila și legăturile, spre mâncarea slugilor tale, iară vinul, să bea care va slăbi în pustie” . |

*Gios. 19, 27. 3. Și au zis împăratul: „Unde-i fiul stăpânului tău?” *Și au răspuns Siva împăratului: „Au rămas în Ierusalim, zicând: «Astăzi îm va întoarce casa lui Israil împărăția tătâne-meu»”. 91v

4. Și au zis împăratul Sivei: „Ale tale fie toate care au fost a lui Mifivoseath!” . Și au zis Siva: „Rogu-te, să aflu har înaintea ta, domnul meu, împărate!”

*3 Impăr. 2, 8. 5. Și au venit împăratul David până la Vahurim. Și iată ieșiia de acolo un om din rudenia casii lui Saul, pe nume Semei, fiul lui Ghera; purcedea ieșind și *blăstăma,

6. Și sloboziia pietri asupra lui David și asupra tuturor slugilor împăratului David. Iară tot norodul și toți tăbăreanii de-a dreapta și de-a stânga împăratului mergea.

7. Iară așa graia Semei când blăstăma pre împăratul: „Ieși, ieși, bărbatul sângiurilor și omul lui Velial!

8. Întorsu-ț-au Domnul tot sângele casei lui Saul, că ai năvălit întru împărăție în locul lui. Și au dat Domnul împărăția în mâna lui Avisalom, fiului tău, și, iată, te împresoară realele tale, că bărbatul sângiurilor ești!”

9. Și au zis Avisai, fiul Sarviii, către | împăratul: „Pentru ce blastăma cănele acest mort pre domnul meu, împăratul? Mearge-voiu și îi voi tăia capul” . 92r

10. Și au zis împăratul: „Ce mi-i mie și voo, fiii Sarviii? Lăsați-l să blasteme, că Domnul i-au poruncit să blasteme pe David. Și cine iaste care să îndrăznească a zice: «Pentru ce au făcut așa?»”

11. Și au zis împăratul lui Avisai și tuturor slugilor sale: „Iată, fiul meu, carele au ieșit din pânțelele meu, cearcă sufletul meu; cu cât mai vârtos, acum, fiul lui Iemini! Lăsați-l să blasteme, după porunca Domnului.

CAP 16 ȘI 17 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

12. De cumva să va uita Domnul la năcazul meu și să-m dea Domnul bine, după blăstămul acel de astăzi”.

13. Și umbla David și soții lui pre cale cu el. Iară Semei, prin jugul muntelui din coastă, împotriva lui pășea, blăstămând și trimițând pietri asupra lui și pământ aruncând.

14. Și au venit împăratul și tot norodul cu el obosit și s-au stămpărat acolo. |

92v 15. Iară Avisalom și tot norodul lui au intrat în Ierusalim, ci și Ahitofel cu el.

16. Iară venind Husai Arachiteanul, priiatinul lui David, la Avisalom, au grăit cătră el: „Să trăiești, împărate, să trăiești împărate!”

17. Cătră carele, Avisalom: „Acesta iaste – au zis – harul tău cătră priiatinul tău? Pentru ce nu te-ai dus cu priiatinul tău?”

18. Și au răspuns Husai cătră Avisalom: „Nicidecum; că aceluia voi fi, pre care l-au ales Domnul și tot norodul acesta și tot Israilul, și cu acela voi rămânea.

19. Ci să aduc înainte și aceasta: Căruia dară voi sluji, au nu fiului împăratului? Precum am fost ascultătoriu tătâne-tău, așa voi fi și ție”.

20. Și au zis Avisalom cătră Ahitofel: „Faceți sfat, ce trăbuie să facem”.

21. Și au zis Ahitofel cătră Avisalom: „Întră la țiitoarele tătâni-tău, care le-au lăsat să păzască casa, ca, auzind tot Israilul că ai grozăvit pre tată-tău, să să întărească cu tine mâna lor”.

93r 22. *Și au întins cortul lui Avisalom | | în foisor și au intrat la țiitoarele tătâni-său în vederea a tot Israilul. *Sus 12, 11.

23. Iară sfatul lui Ahitofel, care da în zilele acelea, ca când ar întreba cineva pre Dumnezeu, așa era tot sfatul lui Ahitofel, și când era cu David, și când era cu Avisalom.

Cap 17

Husai răsipeaște sfatul lui Avisalom de-a năvăli îndată asupra lui David, și aceasta prin soli vesteazăte lui David, carele, cu sfatul lui Husai, treace Iordanul; pentru aceea s-au spânzurat Ahitofel. Trei priiatini lui David daruri aduc, ca nu cumva norodul lui, lipsindu-se, să slăbească.

1. i au zis Ahitofel cătră Avisalom: „Aleage-m-voiu doaosprăzeace mii de bărbați și, sculându-mă, voi goni pre David într-această noapte.

2. Și, năvălind asupra lui (pentru că-i obosit și cu mânil slăbănojit), îl voi lovi; și, fugând tot norodul care cu el iaste, voi lovi împăratul părăsit.

93v 3. Și voi aduce tot norodul, precum | un om să întoarce, că un om cerci tu, și tot norodul va fi în pace”.

4. Și au plăcut cuvântul lui lui Avisalom și tuturor celor mai mari născuț a lui Israil.

5. Și au zis Avisalom: „Chemați pre Husai Arahiteanul și să auzim ce va zice și el”.

6. Și, viind Husai la Avisalom, au zis Avisalom cătră el: „Acest cuvânt au grăit Ahitofel; trebuie să facem, au tu ce sfat dai?”

7. Și au zis Husai cătră Avisalom: „Nu-i bun sfatul care au dat Ahitofel astă dată”.

8. Și iarăș au adaos Husai: „Tu știi pre tată-tău și bărbații carii cu el sânt a fi foarte tari și cu inimă amară, precum ursoaia răpindu-i puii în codru tirăneazăte; ci și tatăl tău bărbat ostaș iaste, nici va zăbovi cu norodul.

9. Doară acum să pitulă în gropi au într-un loc care va vrea; și, căzind unul acar carele întâiu va auzi, oricare va auzi și va zice: «Făcutu-s-au rană în norodul care urma după Avisalom».

94r 10. Și oricare puternic, a căruie inimă iaste ca a leului, de frică să va to| pi, că ști tot norodul lui Israil tare a fi tatăl tău și vârtoș toți carii cu el sânt.

11. Ci acesta mi să veade a fi drept sfat: Adune-să la tine tot Israilul, de la Dan până la Versavia, ca năsipul mării nenumărat, și tu vei fi în mijlocul lor.

12. Și vom năvăli asupra lui, ori în ce loc să va afla și-l vom acoperi precum cade roua pre pământ. Și nu vom lăsa din bărbații carii cu el sânt încă nici unul.

13. Și, de va intra în oarecare cetatea, va încinge tot Israilul cetatea aceea cu funi și o vom trage în repegiune, să nu să găsească nici piatra dintr-însa”.

14. Și au zis Avisalom și toț bărbații lui Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husaii Arahiteanului decât a lui Ahitofel”. Iară cu vrerea Domnului s-au răsipit sfatul cel de folos a lui Ahitofel, ca să aducă Domnul asupra lui Avisalom răotatea.

15. Și au zis Husai lui Sadoc și lui Aviathar, preoților: „Într-acesta și într-acesta chip sfat au dat Ahitofel lui Avisalom și bătrânilor Israil; și eu acesta și acesta le-am dat sfat. |

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL   CAP 17 ȘI 18

16. Acum, dară, trimiteți curând și vestiți lui David, zicând: «Să nu zăbovești noaptea aceasta în câmpiile pustiei, ci fără zăbavă să treci, nu cumva să să soarbă împăratul și tot norodul care cu el iaste»". 94v

17. Iară Ionathan și Ahimaas sta lângă fântâna Roghel. Și s-au dus slujnica și le-au vestit. Și ei au purces să ducă la împăratul David solia, că nu să putea vedea, au a intra în cetate.

18. Și i-au văzut un copil și au spus lui Avisalom. Iară ei, trepădând, au intrat în casa unui om în Vahorim, care avea un puț dinnaintea ușii sale, și s-au pogorât într-însul.

19. Și au luat muierea și au întins un acoperișu preste gura puțului, ca când ar usca orzu fiert; și așa s-au pitulat lucrul.

20. Și, venind slugile lui Avisalom în casă la muiere, au zis: „Unde-i Ahimaas și Ionathan?” Și le-au răspuns muierea: „Au trecut grăbind, după ce au gustat puțintică apă”. Iară cei ce cerca, neaflându-i, s-au întors în Ierusalim.

21. Și, ducându-să, au ieșit cei din puțu și, mergând, au vestit împăratului David și au zis: „Sculați-vă și treaceți curând râul, că acest fel de sfat au dat împotriva || voastră Ahitofel”. 95r

22. Și s-au sculat David și tot norodul care cu el era și au trecut Iordanul, până s-au răvărsat de zio. Și nici unul n-au rămas care să nu fie trecută râul.

23. Iară Ahitofel văzând că nu i s-au făcut sfatul, ș-au așternut asina și s-au sculat și s-au dus în casa sa și în cetatea sa. Și, rânduindu-și casa, cu spânzurare au perit și s-au îngropat în mormântul tătăne-său.

24. Iară David au venit la tabără, și Avisalom au trecut Iordanul, el și toți bărbații lui Israil cu el.

25. Iară pre Amasam l-au rânduit Avisalom în locul lui Ioav preste oaste; și Amasam era fiul unui om ce să chema Ietra, din Israil, care au intrat la Avigail, fata lui Naas, sora lui Sarvie, carea au fost muma lui Ioav.

26. Și au tăbărât Israil cu Avisalom în pământul Galaad.

27. Și, venind David în tabără, Sovi, fiul lui Naas din Ravvathul fiilor Ammon, și Mahir, fiul lui Amihil din Lodovar, și Verzellai Galaaditeanul din Roghelim

28. I-au adus așternuturi și părătaiuri și vase de pământ, grâu și orzu | și făină și păsat și bob și linte și mazere prăjită 95v

29. Și miere și unt, oi și viței graș; și au dat lui David și norodului care cu el era, spre mâncare, că gândea a să obosi norodul de foame și de seate în pustie.

Cap 18

Avisalom, biruit în războiu și din stăjeriu spânzurat, de la Ioav cu sulița să pătrunde. Carea auzind David, cu amar l-au plâns.

1 **D**eci David socotindu-și norodul, au rânduit preste ei trivuni și sutași.

2 **D**Și au dat a triia partea norodului supt mâna lui Ioav, și a treia parte supt mâna lui Avisai, fiul lui Sarvii, fratelui Ioav, și a triia parte supt mâna lui Eftai, care era din Geth. Și au zis împăratul cătră norod: „Voiu ieși și eu cu voi”.

3. Și au răspuns norodul: „Nu vei ieși; că măcar de vom fugi, nu așa de mult le va fi pentru noi. Că măcar jumătate parte de va cădea dintre noi, nu vor socoti destul, că tu unul pentru zeace mii || te socotești. Deci mai bine iaste să ne fii în cetate tărie”. 96r

4. Cătră carii împăratul au zis: „Ce vi să veade a fi drept, aceasta voiu face”. Și au stătut împăratul lângă poartă; și ieșiia norodul prin turmele sale sute și mii.

5. Și au poruncit împăratul lui Ioav și lui Avisai și lui Ethai, zicând: „Țineți-m copilul Avisalom!” Și tot norodul auziia poruncind împăratul tuturor căpeteniilor pentru Avisalom.

6. Deci ieșind norodul în câmp împotriva lui Israil, s-au făcut războiu la codrul Efrem.

7. Și s-au tăiat acolo norodul Israil de la oastea lui David și s-au făcut rană mare în zioa aceea, de doaozeaci de mii.

8. Și au fost acolo războiul răsipit preste fața a tot pământul, și cu mult mai mulți era pre carii mistuise codrul din norod, decât cei ce-i îmbucase sabia în zioa aceea.

9. Și s-au întâmplat de au ieșit Avisalom înaintea slugilor lui David, șezând în cătură. Și, întrând cătura pre supt un stăjeriu des și mare, s-au acățat capul lui de stăjeriu, și el spânzurat între ceriu și între pământ, cătural pre care ședea s-au petrecut. |

10. Și au văzut aceasta oarecine și au vestit lui Ioav, zicând: „Văzut-am pre Avisalom spânzurând din stăjeriu”. 96v

11. Și au zis Ioav omului care-i vestise: „Deacă l-ai văzut, pentru ce nu l-ai străpuns cu pământul? Și eu țaș fi dat zece sicli de argint și un valteu”.

12. Care au zis cătră Ioav: „De mi-ai pune în mâni o mie de arginți, nicidecum nu mi-așu slobozi mâna în fiul împăratului; că auzând noi, ța-au poruncit împăratul ție și lui Avisai și lui Ethai zicând: «Păziți-m pruncul Avisalom!»

13. Ci de aș fi făcut împotriva sufletului meu îndrăzneț, nicidecum aceasta s-ar fi putut tăinui de împăratul și tu ai sta dinprotivă”.

14. Și au zis Ioav: „Nu precum tu vrei, ci voiu năvăli asupra lui înaintea ta”. Și au luat trei lănci în mâna sa și le-au înfipt în inimă lui Avisalom; și, încă mișcându-să, zăcând în stăjeriu,

15. Au alergat zece tineri, armașii lui Ioav, și, lovindu-l l-au ucis.

16. Și au sunat Ioav cu trâmbița și au contenit norodul să nu gonească pre Israil fugând, vrând a îngădui mulțimei.

97r 17. Și au adus pre Avisalom și l-au arun | cat în pădure, într-o groapă mare, și au purtat asupra lui grămadă mare de pietri. Și tot Israilul au fugit la sălașele sale.

18. Iară Avisalom își rădicase, încă trăind, stălp, care iaste în Valea Împăratului. Că zisease: „Nu am fiu, și acesta va fi pomenirea numelui meu”. Și au numit stălpul pe numele său și să cheamă Avisalom până într-această zi.

19. Iară Ahimaas, fiul lui Sadoc, au zis: „Voiu alerga și voiu spune împăratului că i-au făcut judecata Domnul din mâna nepriiatinilor lui”.

20. Cătră carele Ioav au zis: „Nu vei fi sol în zioa aceasta, ce-i vei vesti într-alta; astăzi nu te voiesc a-i vesti că fiul împăratului au murit”.

21. Și au zis Ioav lui Husi: „Meargi și spune împăratului care ai văzut”. Închinatu-s-au Husi lui Ioav și au alergat.

22. Și iarăș Ahimaas, fiul lui Sadoc, au zis cătră Ioav: „Ce oprește, de voiu alerga și eu după Husi?” Și i-au zis Ioav: „Ce vrei a alerga, fiul meu? Nu vei fi purtătoriu de veaste bună”.

23. Care au răspuns: „Dară ce-i de voiu alerga?” Și i-au zis: „Aleargă!” Deci alergând Ahimaas pre cale mai scurtă, au petrecut pre Husi.

97v 24. Iară David ședea între doao porți; iară străjariul carele era în vârful porții pre zid, | rădicându-și ochii, au văzut un om alergând sângur;

25. Și, străgând, au spus împăratului. Și au zis împăratul: „De-i sângur, bună veaste iaste în gura lui”. Și, grăbind el și apropiindu-să mai aproape,

26. Au văzut străjariul alt om alergând și, străgând în vârf, au zis: „Mi să arată alt om alergând sângur”. Și au zis împăratul: „Și acesta bun sol iaste”.

27. Iară străjeriul: „Văz – au zis – alergarea acelu dintâi ca alergarea lui Ahimaas, fiului lui Sadoc”. Și au zis împăratul: „Om bun iaste și, veste bună aducând, vine”.

28. Și, străgând Ahimaas, au zis cătră împăratul: „Să trăiești, împărate!” Și, închinându-să împăratului în naintea lui cu fața la pământ, au zis: „Blagoslovitu-i Domnul, Dumnezeuul tău, carele au închis oamenii carii au rădicat mânil sale asupra domnului meu, împăratul”.

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL   CAP 18 ȘI 19

29. Și au zis împăratul: „Iaste pace pruncului Avisalom?” Și au zis Ahimaas: „Văzut-am gălceavă mare, când mă trimitea Ioav, sluga ta, o împărate, pre mine, sluga ta; nu știu altă!”

30. Cătră carele, împăratul: „Treci – au zis – și stăi aici!” Și, trecând el și stând,

31. S-au arătat Husi. Și, vinind, au zis: „Bună veaste aduc, domnul meu, împărate, că au giudecat pentru tine Domnul astăzi din mâna || tuturor carii s-au sculat asupra ta”. 98r

32. Și au zis împăratul cătră Husi: „Iaste pace pruncului Avisalom?” Căruia răspunzând Husi: „Fie – au zis – ca și pruncul nepriiatinii domnului meu, împăratului, și toți carii să scoală asupra lui spre războiu”.

33. Și, întristându-se împăratul, s-au suit în cămara porții și au plâns. Și așa grăia, mergând: „Fiiul meu, Avisalom! Avisalom, fiiul meu! Cine-m va da să moriu eu pentru tine, Avisalom, fiiul meu! *Fiiul meu, Avisalom!”

*Jos 19, 4.

Cap 19

David, de cuvintele lui Ioav mișcat, înceată de-a plânge pre Avisalom și pre pizmașii săi și-i întoarce, și de bărbații Iiudei în Ierusalim să duce. Și lui Semei, ce să roagă, îi iartă, și pre Mifivoseth iarăș îl primeaște, poruncind să înparță cu Siva țarinile. Îș ia zioa bună de la Verzellai, fiind lângă sine pre Hamaam. Iară Israil cu Iiuda pentru David aspru să ceartă.

1. i s-au vestit lui Ioav că împăratul plânge și jeluiește fiiul său.

2. Și s-au întors biruința în jele în zioa aceea tot norodului, că au auzit norodul în zioa aceea zicându-să: „Rău-i pare împăratului după fiiul său”. |

3. Și s-au abătut norodul în zioa aceea de-a întra în cetate, precum să abate norodul cel întors și care fuge de războiu. 98v

4. Iară împăratul și-au acoperit capul și au strâgat cu glas mare: „Fiiul meu, Avisalom! Avisalom, fiiul meu, fiiul meu!”

5. Și, întrând Ioav la împăratul în casă, au zis: „Turburat-ai astăzi fața tuturor slujilor tale, carii ț-au mântuit sufletul tău și sufletul fiilor tăi și a featelor tale și sufletul muierilor tale și sufletul țiitoarelor tale.

6. Iubești pre cei ce te urăsc și urăști pre cei ce te iubesc. Și ai arătat astăzi că n-ai grije de voivozii tăi și de slugile tale. Și adevărat am cunoscut acum că, de-ar fi trăit Avisalom și noi toți am fi murit, atunci ț-ar plăcea.

7. Acum, dară, scoală și porceade și, vorbind, îndestulează slugile tale. Că mă jur ție pre Domnul că, de nu vei ieși, nici unul încă nu va rămănea cu tine în noaptea aceasta; și mai rău va fi ție aceasta decât toate realele care au venit asupra ta, din tinereașele tale până acum”.

8. Și s-au sculat împăratul și au șezut în poartă și s-au vestit a tot norodul că împăratul șede în poartă. Și au venit toa| |tă mulțimea înaintea împăratului. Iară Israil au fugit în sălașele sale. 99r

9. Și tot norodul să certa în toate neamurile Israil, zicând: „Împăratul ne-au slobozit din mâna nepriiatinilor noștri, el ne-au mântuit din mâna filisteilor, și acum au fugit de pre pământ pentru Avisalom.

10. Iară Avisalom, pre carele l-am uns preste noi, au perit în războiu. Până când tăceți și nu aduceți îndărăpt împăratul?”

11. Iară împăratul David au trimis la Sadoc și la Aviathar, preoții, zicând: „Grăiți cătră cei mai mari născuți din Iiuda, zicând: «Căci veniți mai pre urmă a aduce îndărăpt împăratul în casa sa? (Iară cuvântul a tot Israilul venise la împăratul în casa lui).

12. Frații miei, voi, gura mea; și trupul meu, voi; pentru ce mai pre urmă aduceți înapoi împăratul?»

13. Și lui Amase ziceți: «Au nu ești gura mea și trupul meu? Acestea-m facă mie Dumnezeu și aceste-m adaogă de nu vei fi povățuitoriu oastei înaintea mea, în toată vremea, în locul lui Ioav”.

14. Și au plecat inima tuturor oamenilor Iiuda, ca a unui om, și au trimis la împăratul, zicând: „Întoarce-te, tu și toate slugile tale!”

15. Și s-au întors împăratul și au venit până la Iordan, și toată Iiudeea au venit până | la Galgala, ca să întâmpine pre împăratul și să-l treacă Iordanul. 99v

*3 Impăr. 2, 8.

16. *Și au grăbit Semei, fiiul lui Ghera, fiului Iemini din Vahurim, și s-au pogorât cu bărbații Iiudei întru-întâmpinarea împăratului David,

17. Cu o mie de oameni din Veniamin; și Siva, copilul din casa lui Saul, și cinsprăzeace fiii lui și doaozeaci de slugi era cu el. Și, rumpând în Iordan înaintea împăratului,

18. Au trecut vadurile, să treacă casa împăratului și să facă după porunca lui. Iară Semei, fiiul lui Ghera, căzând înaintea împăratului, după ce trecuse Iordanul,

19. Au zis cătră el: „Să nu-mi socotești, domnul meu, nedreptatea, nici să-ți aduci aminte de nelegiuirile slugii tale, în zioa în care ai ieșit, domnul meu, împărate, din Ierusalim, nici pune, împărate, în inima ta.

20. Că cunosc eu, sluga ta, păcatul; și pentru aceea, astăzi întâi am venit din toată casa lui Iosif și m-am pogorât întru întâmpinarea domnului meu, împăratului”.

21. Și, răspunzând Avisai, fiul lui Sarvie, au zis: „Au doară pentru aceste cuvinte nu să va ucide Semei, pentru că au blăstămat pre unsul Domnului?” ||

100r 22. Și au zis David: „Ce e mie și voao, fiii lui Sarvie? Pentru ce vă faceți mie astăzi spre Sătana? Au doară astăzi să va ucide om în Israil? Au nu mă știu astăzi a fi făcut împărat preste Israil?”

23. Și au zis împăratul lui Semei: „Nu vei muri!” Și s-au jurat lui.

24. Și Mifivoseth, fiul lui Saul, s-au pogorât întru-ntâmpinarea împăratului cu picioarele nespălate și cu barba netunsă, și hainele sale nu le spălase din zioa carea ieșise împăratul până la zioa întoarcerii lui în pace.

25. Și la Ierusalim, întâmpinând pre împăratul, i-au zis împăratul: „Pentru ce n-ai venit cu mine, Mifivoseth?”

26. Și, răspunzând, au zis: „Domnul meu, împărate, sluga mea nu m-au băgat în samă; și i-am zis eu, sluga ta, să-mi aștearnă asinul și, suindu-mă, să mă duc cu împăratul; că știop sânt, sluga ta.

27. *Încă m-au și pârât pre mine, sluga ta, la tine, domnul meu, împărate. Iară tu, domnul meu, împărate, ca îngerul lui Dumnezeu ești; fă ce place ție! *Sus 16, 3.

28. Că nici au fost casa tătâni-mieu, fără numai vreadnică de moarte domnului meu, împăratului. Iară tu m-ai pus pre mine, sluga ta, între oaspeții measii tale. Ce, dară, am de drept ponoslu? Au ce pociu mai mult a striga cătră împăratul?”

100v 29. Și i-au zis împăratul: „Ce grăiești mai mult? Întărit iaste ce am grăit: «Tu și Siva | împărțiți moștenirile»”.

30. Și au răspuns Mifivoseth împăratului: „Și toate le iaie după ce s-au întors domnul meu, împăratul, păciuit în casa sa”.

31. Și Verzelai Galaaditeanul, pogorându-să din Roghelim, au trecut pre împăratul Iordanul, gata și preste râu a-l petreace.

32. *Și era Verzelai Galaaditeanul bătrân foarte, adecă de optzeaci de ani; și el au dat hrană împăratului, când zăbovea în tabără, că au fost bogat foarte. *Sus 12, 28
3 Impăr. 2, 7.

33. Și au zis împăratul cătră Verzelai: „Vino cu mine, să te odihnești fără grije cu mine în Ierusalim”.

34. Și au zis Verzelai cătră împăratul: „Câte sânt zilele anilor vieții meale, să mă suiu cu împăratul în Ierusalim?”

35. De optzeci de ani sânt astăzi. Au doară sânt în vârstă simțirile meale a aleage dulcele sau amarul? Sau poate desfăta pre sluga ta mâncarea și beutura? Au pociu mai auzi glasul cântărilor și al cântăreților? Pentru ce sluga ta să fie domnului meu, împăratului, greu?

36. Puțințel voi merge, sluga ta, de la Iordan cu tine; nu am lipsă de această împrumutare,

101r 37. Ci mă rog să mă întorc, sluga ta, și să moriu în cetatea mea și să mă îngrop lângă || mormântul tătâne-mieu și al mumei meale. Iară iaste sluga ta Hamaam; el meargă cu tine, domnul meu, împărate, și fă orice ți să veade a fi bun”.

38. Și i-au zis împăratul: „Cu mine treacă Hamaam, și eu îi voi face orice-ți va plăcea și tot ce vei ceare de la mine vei dobândi”.

39. Și, după ce au trecut tot norodul și împăratul Iordanul, au sărutat împăratul pre Verzelai și l-au blagoslovit, și el s-au întors în locul său.

40. Și au trecut împăratul în Galgala, și Hamaam cu el. Și tot norodul Iiudei au trecut pre împăratul, și numai jumătate de parte au fost din norodul Israil.

41. Și toți bărbații lui Israil alergându la împăratul, i-au zis: „Pentru ce te-au furat frații noștri, bărbații Iiudii, și au petrecut pre împăratul și casa lui Iordanul, și toți oamenii lui David cu el?”

42. Și au răspuns tot bărbatul Iiudei cătră bărbații lui Israil: „Că mie mi-i mai aproape împăratul; pentru ce te mânii pentru acest lucru? Au doară am mâncat ceva din împăratul au daruri noao ni s-au dat?”

101v 43. Și au răspuns bărbatul Israil cătră bărbații Iiudei și au zis: „Cu zeace părți mai mare sânt eu la împăratul, și mai tare mi să cuvine mie David decât ție. Pentru ce mi-ai făcut nelegiuire și nu mi s-au vestit mie întâi, | să-mi duc îndărăpt pre împăratul meu?” Și mai aspru au răspuns bărbații Iiudei bărbaților lui Israil.

Cap 20

Ioav cu frate-său Avisai gonind pre Seva, fiul lui Vohri, care mișca vrajbă asupra lui David în Israil, pre Amasa în drum îl ucide. Și mai pre urmă, trimițându-se preste zid capul Sevii, de la conocirea cetății Avela să departă.

1. i s-au întâmpnat de au fost acolo omul lui Velial, pe nume Seva, fiul lui Vohri, bărbat emineu. Și au răsunit cu trâmbița și au zis: „Nu este noao parte în David, nici moștenire în fiul lui Isai; întoarce-te la sălașele tale, Israil!”

2. Și s-au despărțit tot Israilul de David și au urmat după Seva, fiul lui Vohri. Și bărbații liudei s-au lipit de împăratul său, de la Iordan până la Ierusalim.

3. Și, venind împăratul în casa sa în Ierusalim, au luat zece muieri țiitoare, care le lăsase să păzască casa, și le-au dat spre pază, hrană dându-le. Și n-au intrat la eale, ci era închise până la zioa morții sale, în văduvire trăind.

4. Și au zis împăratul lui Amase: „Adună și toți bărbații liudei pe a triia zi, și tu || să fii de față!” 102r

5. Și s-au dus Amasa să cheme pre liuda, și s-au zăbovit preste sorocul ce-i rânduse împăratul.

6. Și au zis David către Avisai: „Acum mai mult ne va năcăji Seva, fiul lui Vohri, decât Avisalom; ia, dară, slugile domnului tău și-l goneaște, ca nu cumva să afle cetăți întărite și să scape de noi!”

7. Și au ieșit cu el bărbații lui Ioav și cherethii și felethii și toți cei vârtoși; au ieșit din Ierusalim a goni pre Seva, fiul lui Vohri.

8. Și fiind ei lângă piatra mare care iaste în Gavaam, Amasa venind, i-au întâmpinat. Iară Ioav era îmbrăcat cu sutană strâmtă, după măsura trupului său, și deasupra încins cu sabiia, ce spânzura până la coapsă, în teacă, carea așa lucrată fiind, cu ușoară mișcare putea ieși și lovi.

*3 Impăr. 2, 5. 9. Și au zis Ioav către Amasa: „Să trăiești, frate!” *Și au prins cu mâna dreaptă barba lui Amase, ca când l-ar săruta.

10. Iară Amasa n-au luat aminte sabia carea avea Ioav, cu care l-au lovit în coastă și i-au vărsat măruntaiele pre pământ; nici i-au mai adaos a doao rană, și au murit. Iară Ioav și Avisai, fratele lui, au gonit pre Seva, fiul lui Vohri. |

11. Într-aceea, oricarii bărbați stând lângă trupul lui Amase, din soțiile lui Ioav, au zis: „Iată care au vrut a fi în locul lui Ioav soț lui David!” 102v

12. Iară Amasa, stropit în sânge, zăcea în mijlocul drumului. Văzut-au aceasta oarecare om, că sta tot norodul a-l vedea, și au mișcat pre Amasa din drum în câmp și l-au acoperit cu văjmântul, ca să nu stea pentru el cei ce trecea.

13. Și mișcat fiind el din drum, trecea tot omul urmând după Ioav a goni pre Seva, fiul lui Vohri.

14. Iară el trecuse prin toate neamurile Israil, în Avelam și Vethmaaha; și toți bărbații cei aleși să adunase la el.

15. Și au venit și oștia asupra lui în Avela și în Vethmaaha și au încungiurat cu tărie cetatea și s-au conăcit cetatea; și toată gloata carea era cu Ioav cugeta a răsipi zidurile.

16. Și au străgat o muiere înțeleaptă din cetate: „Ascultați, ascultați! Ziceți lui Ioav: «Apropie-te încoace și voiu grăi cu tine!»”

17. Carele apropiindu-se la ea, i-au zis: „Tu ești Ioav?” Și el au răspuns: „Eu”. Cătră carele așa au grăit: „Ascultă cuvintele slujnicii tale!” Care au răspuns: „Ascult”. ||

18. Și iară ea cuvânt zicea: „Să zicea în pildă de demult: «Cei ce întrebă întreabe în Avela»; și așa isprăvea. 103r

19. Au nu eu sânt carea răspunzu adevărul în Israil, și tu cerci a răsipi cetatea și a răsturna muma în Israil? Pentru ce pripești a pierde moștenirea Domnului?”

20. Și, răspunzând Ioav, au zis: „Departate fie, departate fie aceasta de la mine! Nu răstorn, nici răsipesc.

21. Nu așa să are lucrul, ci un om din muntele Efrem, Seva, fiul lui Vohri, cu policra, ș-au rădicat mâna împotriva împăratului David. Dați-l pre el sângur și ne vom depărta de la cetate”. Și au zis muierea către Ioav: „Iată, capul lui să va trimite la tine preste zid”.

22. Și au intrat la tot norodul și le-au grăit înțeleptește. Cari, tăind capul lui Seva, fiului lui Vohri, l-au aruncat la Ioav. Și el au răsunit cu trâmbița și s-au depărtat de la cetate, fieștecare la sălașele sale, iară Ioav s-au întors în Ierusalim la împăratul.

CAP 20 ȘI 21 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

23. *Și au fost loav preste toată oastea lui Israil, iară Vanaia, fiul lui Ioiada, preste cherethei și felethei, | *Sus 8, 16.
103v 24. Iară Aduram, preste dăjdi, iară Iosafat, fiul Ahilud, scriitoriu de istorii,
25. Și Siva, scriitoriu, iară Sadoc și Aviathar, preoți.
26. Iară Ira laireteanul era preotul lui David.

Cap 21

Trimis-a foamete de trei ani, cea pentru tirănia lui Saul asupra gavaoniteanilor, vrând a o întoarce; după cearea lor le dă David rămășițele lui Saul, afară de Mifivoseth, să se răstignească, a căroră oase, cu a lui Saul și a lui Ionathan, poruncește să se îngroape. Povestescu-se și patru războaie a lui David asupra filisteilor.

1. i au fost foamete, în zilele lui David, trei ani necurmat; și au întrebat David sfatul Domnului. Și au zis Domnul: „Pentru Saul și pentru a lui casa sângiurilor, că au ucis pre gavaoniteani”.
2. Și, chemând împăratul pre gavaoniteani, au zis cătră ei (iară gavaoniteanii nu era din fiii lui Israil, ci rămășițele amorreilor; *că fiii lui Israil li s-au fost jurat; și au vrut Saul a-i ucide cu râvnă, ca pentru fiii lui Israil și liuda). *Jos. 9, 25. [Sus 9, 25]
3. Și au zis David cătră gavaoniteani: „Ce vă voi face? Și ce curățire vă va fi, ca să blagosloviți moștenia Domnului?” | |
- 104r 4. Și i-au zis gavaoniteanii: „Nu avem noi cercare de argint și de aur, ci împotriva lui Saul și împotriva casii lui; nici voim să se ucigă om din Israil”. Cătră carii împăratul au zis: „Ce dară vreați să vă fac?”
5. Carii au zis împăratului: „Omul care ne-au zdrobit și ne-au împresurat nedrept, așa trăbuie să-l șteargem, ca nici unul încă să nu rămâie din ruda lui în toate hotarale lui Israil.
6. Deaie-ni-să șapte bărbați din fiii lui, să-i răstignim Domnului în Gavaa <lui> Saul, cândva alesului Domnului”. Și au zis împăratul: „Eu voi da”.
7. Și au îngăduit împăratul lui Mifivoseth, fiului Ionathan, fiului Saul, *pentru jurământul Domnului, care au fost între David și între Ionathan, fiului lui Saul. *1 Impăr. 18, 3. [20, 42]
8. Și au luat împăratul doi fii a Resfei, featei Aiei, pre carii i-au născut lui Saul, Armoni și Mifivoseth, și cinci fii a lui Mihol, featei lui Saul, carii îi născuse lui Hadriel, fiul lui Verzellai, care au fost din Molathi,
9. Și i-au dat în mânilor gavaoniteanilor, carii i-au răstignit în munte, înaintea Domnului; și au căzut acești șapte, împreună ucși, în zilele săcerișului dintâi, începând săcerișul orzului.
- 104v 10. Și, luând Resfa, fata Aiei, sareca, și-o a | u așternut pre piatră de la începutul săcerișului până când au picătorit apă preste ei din ceriu; și n-au lăsat pasările să-i rumpă zioa, nici fiarale noaptea.
11. Și s-au vestit lui David ceale ce făcuse Resfa, fata Aiai, țiitoarea lui Saul.
12. Și s-au dus David și au luat oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului lui, de la oamenii Iavis și Galaad, *carii le furase din ulița Vethsan, în carea îi spânzurase filisteii când ucisease pre Saul în Ghilvoiu. *1 Impăr. 31, 12.
13. Și au dus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului lui. Și, culegând oasele celor ce era răstigniți,
14. Le-au îngropat cu oasele lui Saul și a lui Ionathan, fiului lui, în pământul Veniamin, în coaste, în mormântul lui Chis, tătâni-său. Și au făcut toate care poruncise împăratul. Și s-au milostivit Dumnezeu pre pământ după aceste.
15. Și au fost iarăși războiul filisteilor asupra lui Israil; și s-au pogorât David și slugile lui cu el, și oștea împotriva filisteilor. Iară slăbind David,
16. Iezvivenov, care era din neamul Arafa, *a căruia fierul suliței trăgea trei sute de loți, și era încins cu sabie noao, s-au sânguit a lovi pre David. | | *1 Impăr. 17, 7.
- 105r 17. Și i-au fost sprijinitoriu Avisai, fiul Sarviii; și lovind filisteul, l-au ucis. Atunci s-au jurat bărbații lui David, zicând: „Acum nu vei ieși cu noi la războiu, ca să nu stângi candila lui Israil”.
18. *Și al doilea războiu au fost în Gov, asupra filisteilor. Atunci au lovit Sovohai din Husati pre Saf, din ruda Arafa, din neamul urieșilor. *1 Par. 20, 4.
19. Și al treilea războiu au fost în Gov, asupra filisteilor, în care au lovit Adiodatul, fiul Saltului, meșterul de multe feațe, Vflemiteanul, pre Goliath Ghetheul, a căruia mânunchiul suliții era ca brăgla țăsătorilor.

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL   CAP 21 ȘI 22

20. Al patrulea războiu au fost în Gheth, în care un om au fost înalt, carele câte șasea deagețe în mâni și în picioare avea, adecă doaozăci și patru, și era din sămânța Arafa.

21. Și au blăstămat pre Israil; și l-au lovit Ionathan, fiul lui Sama, fratelui David.

22. Acești patru s-au născut din Arafa, în Gheth; și au căzut în mâna lui David și a slugilor lui.

Cap 22

Cântecul lui David de mulțămîită pentru a sa de toți nepriiatinii slobozire.

1. i au grăit David Domnului graiurile versului acestuia, în zioa carea l-au slobozit Domnul din mâna tuturor nepriiatinilor săi și din mâna lui Saul. |
- *Psalm. 17, 3 [2]. 2. Și au zis: „Domnul, piatra mea și tăria mea și mântuitorul meu, 105v
3. Dumnezeuul meu cel tare, nădăjdui-voiu spre Dânsul, pavăza mea și cornul mântuirii meale, înălțarea mea și scăparea mea; mântuitorul meu, din nedreptate mă vei slobozi.
- *Psalm. 17, 4 [3]. 4. *Lăudând voiu chema pre Domnul și de nepriiatenii miei mă voiu mântui.
5. Că m-au încungiurat zdrobirile morții; răpegiunile lui Velial m-au înfricoșat.
6. Funile iadului m-au împresurat și m-au aflat lațurile morții.
7. În năcazul meu voiu chema pre Domnul și cătră Dumnezeuul meu voiu striga. Și va asculta din bisearica Sa glasul meu și strigarea mea va veni la urechile Lui.
8. Clătitu-s-au și s-au cutremurat pământul; temeliile munților s-au lovit împreună și s-au zdrobit, că s-au mâniat asupra lor.
9. Suiu-s-au fum din narile Lui, și foc din gura Lui va înbuca; cărbuni s-au aprins de la El.
10. Plecat-au ceriurile și s-au pogorât; și ceață supt picioarele Lui.
11. Și s-au suit pre heruvimi și au zburat preste aripile vântului.
12. Pus-au întunerecul înpregiurul Său ascunsul, cernând apele din norii ceriurilor.
13. De fulger înaintea Lui aprinsu-s-au cărbunii de foc. ||
14. Tuna-va din ceriu Domnul și Cel Înalt va da glasul Său. 106r
15. Trimis-au săgeți și i-au răsipit fulger, și i-au mistuit.
16. Și s-au arătat vărsările mării și s-au dezvoltat temeliile lumii de înfruntarea Domnului și de suflarea duhului urgii Lui.
17. Trimis-au din nălțime și m-au luat și m-au tras din ape multe.
18. Slobozitu-m-au de la nepriiatinul meu cel puternic și de la cei ce mă urâsc, că mai vârtoși decât mine era.
19. Aflatu-m-au în zioa năcazului meu și mi s-au făcut Domnul întemeierea mea.
20. Și m-au scos întru desfătare; slobozitu-m-au, că i-am plăcut.
21. Răsplăti-m-va Domnul după dreptatea mea, și după curățenia mânilor meale îmi va întoarce.
22. Că am păzit căile Domnului și n-am lucrat nelegiuire de la Dumnezeuul meu.
23. Că toate giudecățile Lui înaintea mea, și poruncile Lui nu le-am depărtat de le mine.
24. Și voiu fi desăvârșit cu El și mă voiu păzi de nedreptatea mea.
25. Și-m va răsplăti Domnul după dreptatea mea și după curăție mânilor meale înaintea ochilor Săi.
26. Cu cel sfânt, sfânt vei fi, și cu cel vartos, desăvârșit.
27. Cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărăvnic | Te vei îndărăvnic. 106v
28. Și norodul sărac îl vei mântui și cu ochii Tai pre cei înalți îi vei smeri.
29. Că Tu ești candila mea, Doamne și Tu, Doamne, vei lumina întunerecul meu.
30. Că în Tine voiu alerga încins, și în Domnul meu voiu treace zidul.
31. Dumnezeu, neîntinată calea Lui; cuvântul Domnului, cu foc lămurit, pavază iaste tuturor cari nădăjduiesc într-Însul.
32. Cine iaste Dumnezeu, fără Domnul? Au cine-i tare, fără Dumnezeuul nostru?
33. Dumnezeu, care m-au încins cu tăria și au netezit desăvârșit calea mea,
34. Asămânând picioarele meale cerbilor și preste ceale înalte ale meale așezându-mă,
- *Psalm. 143, 1. 35. *Învățându-mi mânila la războiu și gătindu-mi ca un arc de aramă brațele meale.
36. Datu-mi-ai pavăza mântuirii Tale, și blândețele Tale m-au înmulțit.
37. Desfăta-vei pașii miei supt mine și nu vor slăbi gleznele meale.
38. Goni-voiu nepriiatinii miei și-i voiu zdrobi și nu mă voiu întoarce până ce-i voiu sfârși.
39. Sfârși-i-voiu și-i voiu înfrânge, să nu se scoale; cădea-vor supt picioarele meale. ||
40. Încinsu-m-ai cu tărie la războiu și ai plecat pre cei ce-m sta împotrivă, supt mine. 107r

CAP 22 ȘI 23 CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL

41. Pre nepriiatinii miei i-ai dat mie dosul, pre cei ce mă urăsc, și-i voiu pierde.
42. Strâga-vor și nu va fi cine să-i mântuiască cătră Domnul, și nu-i va asculta.
43. Șterge-i-voiu ca pravul pământului, ca tina ulițelor îi voiu sfârma și-i voiu înfrânge.
44. Mântui-mă-vei de grăirea înprotivă a norodului meu; păzi-mă-vei spre capul neamurilor; norodul, care nu știu, îmi va sluji.
45. Fii streini îmi vor sta înprotivă, cu auzitul urechilor vor asculta de mine.
46. Fii streini s-au abătut și să vor trage în strămturile sale.
47. Viu e Domnul și blagoslovitu-i Dumnezeul meu; și Să va înnălța Dumnezeul cel tare al mântuirii mele.
48. Dumnezeu, care-mi dai izbănde și arunci noroadele supt mine,
49. Care mă scoți de la nepriiatinii miei, și de la cei ce-m stau împotrivă mă rădici, *de la omul nedrept mă vei slobozi. *Psalm. 17, 49 [48].
50. *Pentru aceea mă voiu mărturisi ție, Doamne, în neamuri, și numele Tău voiu cânta, *Râmlea. 15, 9.
51. Mărimd mântuirile împăratului Său și făcând milă unsului Său, David, și săminții lui în veac”. |

107v

Cap 23

Cuvintele ceale mai de pre urmă a lui David și catastihul bărbaților lui celor vestiți.

1. i aceastea sânt cuvintele lui David ceale mai de pre urmă. Zis-au David, fiiul lui Isai, zis-au bărbatul căruia iaste rânduit de unsul Dumnezeului, Iacov, cel ales, psălmuitoarul lui Israil:
  2. „Duhul Domnului au grăit prin mine și cuvântul Lui prin limba mea.
  3. Zisu-mi-au Dumnezeul lui Israil, grăit-au cel tare al lui Israil, stăpânitoriu oamenilor, dreptul stăpânitoriu în frica Domnului.
  4. Ca lumina zorilor, răsărind soarele dimineața, fără nori strălucește și precum cu ploii răsare iarba din pământ.
  5. Nici atâta iaste casa mea la Dumnezeu, ca să facă legătură vecinică cu mine, stătornică întru toate și întărită. Că toată mântuirea mea și toată vrerea, nici iaste ceva dintr-însa să nu încolțască.
  6. Iară cei ce povârnesc, cu toții să vor zmulge ca spicele care nu să iau cu mâinile.
  7. Și cine va vrea a să atinge de dânșii să va întrarma cu fier și cu lemn lăncit, și cu foc aprins să vor arde până la nimic”.
8. *Aceastea numele celor tari a lui David. Șezând în cathedra cel preaițelept, căpetenia *1 Par. 11, 10.
108r || între trei, el iaste ca un tinăr vermicelul lemnului, carele opt sute au ucis cu o pornire.
9. După acesta, Eliazar, feciorul unchiului său Ahohiteanul, între trei tari, carii era cu David când au înfruntat filisteii și s-au adunat acolo la războiu.
10. Și, suindu-să bărbații lui Israil, el au stătut și au lovit filisteii, până ce au slăbit mâna lui și au amurțit cu sabia. Și au făcut Domnul mântuire mare în zioa aceea; și norodul care fugise s-au întors a jefui pre cei tăiați.
11. Și după acesta Simma, fiiul Aghei din Arari. Și s-au adunat filisteii în stare, că era acolo un pământ cu linte plin. Și, fugind norodul de la fața filisteilor,
12. Stătut-au în mijlocul pământului și l-au sprijinit și au bătut pre filistei. Și au făcut Domnul mântuire mare.
13. Ci și mai înaintea să pogorâse trei, carii era căpetenii între treizeaci, și venise în vremea săcerișului la David, în peșterea Odollam. Iară tabăra filisteilor era pusă în Valea Urișilor.
14. Și David era în cetate, iară starea filisteilor atunci era în Vifleim.
- 108v 15. Și au dorit David și au zis: „O, de mi-ar | da cineva o beutură de apă din jgheabul care iaste în Vithleim, lângă poartă!”
16. Și au năvălit trei tari în tabăra filisteilor și au scos apă din jgheabul Vithleimului, care era lângă poartă, și au adus la David; și el n-au vrut să bea, ci o au jârtvit Domnului,
17. Zicând: „Milostiv îmi fie Domnul, să nu fac aceasta. Au doară sângele oamenilor drepți, cari s-au dus, și primejdia sufletelor voiu bea?” Și n-au vrut a bea. Aceastea au făcut acei trei vârtoși.
18. Și Avisai, fratele lui Ioav, fiiul Sarvei, căpetenie era din trei; acesta iaste care ș-au rădicat sulița împotivă a trei sute, carii i-au ucis, numitul în trei
19. Și între trei mai vestit, și era căpetenia lor, ci până la trei dintâi nu agiunsease.

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL   CAP 23 ȘI 24

20. Și Vanaias, fiul Ioiadei, omului celui tare, de mari lucruri din Cavseil; acela au lovit doi lei a lui Moav, și el s-au pogorât și au lovit un leu în mijlocul jgheabului, în zilele zăpezii.

21. Și el au ucis pre bărbatul eghipteanul, bărbatul vreadnic de mirare, având în mână sulfiță. Deci pogorându-să la el în vargă, cu puterea au zmult sulfița din mâna eghip | |teanului 109r și l-au ucis cu sabia sa.

22. Acestea au făcut Vanaas, fiul Ioiadii,

23. Și el vestit între trei vârtoși, carii era între treizeci mai aleși, însă până la trei nu agjunsease. Și l-au făcut șieș David ascultătoriu de taină.

24. Asail, fratele lui Ioav, între treizeci, Elehanan, fiul unchiu-său din Vithleim;

25. Sima din Harodi, Ilica din Harodi;

26. Helis din Falti, Hira, fiul lui Achis din Thecua;

27. Aviezer din Anathoth, Movonnai din Husati;

28. Selman Ahohiteanul, Maharai Netofathiteanul;

29. Helid, fiul Vaana, și el Netofathitean, Ithai, fiul Rivai din Gavaathul fiilor Veniamin;

30. Vanaia Farathoniteanul, Heddai din repeciunea Gaas;

31. Avialvon Arvathiteanul, Azmaveth din Veromin;

32. Aliava din Salavoni, <din> fiii ului Iasen, Ionathan;

33. Simma din Orori, Aiam, fiul lui Sarar Aroriteanul;

34. Ilifelet, fiul Aazvai, fiului Mahati, Iliam, fiul Ahitofel Gheloniteanul;

35. Hesrai din Carmil, Farai din Arvi;

36. Igaal, fiul lui Nathan din Sova, Voni din Gadi; |

37. Selec din Ammoni, Naharai Verothiteanul, armașul lui Ioav, fiul lui Sarvis; 109v

38. Ira Iethriteanul, Gariv, și el Iethritean, Urie Hetheul, toți trezeci și șapte.

Cap 24

David, pentru că au numărat norodul, de Gad prorocul certat, dintre bătăi ciumă de trei zile îș aleage; carea în norod tirănind și șeptezeci de mii ucigând, să roagă David Domnului, și, de Gad prorocul îndemnat, în aria lui Areuna dându-i prețul, oltariu rădică și înceată ciuma.

*1 Par. 21, 1.

1. * i au adaos urgiia Domnului a să mânia înproativa lui Israil și au mișcat pre David în ei, zicând: „Meargi, numără Israilul și Iudeea!”

2. Și au zis împăratul cătră Ioav, căpetenia oastei sale: „Umblă înpregiur toate neamurile lui Israil, de la Dan până la Versavia, și număraț norodul, să știu numărul lui!”

3. Și au zis Ioav împăratului: „Sporească Domnul, Dumnezeul tău, la norodul tău cât acum iaste, și iarăși de o sută de ori înmulțască înaintea domnului meu, împăratului! Dară ce vrea domnul meu, împăratul, în lucru acesta?”

4. Și au biruit cuvântul împăratului graiurile lui Ioav și a căpeteniilor oastei. | | Și au 110r ieșit Ioav și căpeteniile ostașilor de la fața împăratului, să numere norodul lui Israil.

5. Și, trecând Iordanul, au venit în Aroir, la dreapta cetății carea iaste în valea Gad.

6. Și prin Iazer au trecut în Galaad și în pământul din jos, Hodzii, și au venit în Dan sălvatecie. Și încungiuând pre lângă Sidon,

7. Au trecut pre lângă șanțurile Tirului și tot pământul heveului și a hananeului și au venit spre amiazăzeea Iiudei, în Versavia.

8. Și, cercetând tot pământul, s-au aflat după noao luni și doaozăci de zile în Ierusalim.

9. Și au dat Ioav numărul catastihului norodului împăratului, și s-au aflat din Israil bărbați tari opt sute de mii, carii ar purta sabie, și din Iiuda, ostași cincizăci de mii.

10. Și s-au lovit David la inimă după ce s-au numărat norodul. Și au zis David cătră Domnul: „Păcătuit-am foarte în fapta aceasta! Ci mă rog, Doamne, să treci nedreptatea slugii Tale, că nebuneaște am lucrat foarte!”

11. Și s-au sculat David dimineață, și cuvântul Domnului s-au făcut cătră Gad prorocul și cel ce vedea, a lui David, zicând:

12. „Meargi și grăiaște cătră David: «Aceastea | zice Domnul: ‘Din trei ți să dă aleagere; 110v aleage una, carea vei vrea dintre aceastea, să fac ție’»”.

13. Și venind Gad la David i-au spus, zicând: „Au în șapte ani îți va veni foamete pre pământul tău; au în trei luni vei fugi de protivnicii tăi și ei te vor goni; au adevărat în trei zile va fi ciumă în pământul tău. Acum dară socoteaște și vezi ce cuvânt voiu răspunde Celui ce m-au trimis”.

14. Și au zis David către Gad: „Strămtorescu-mă foarte; *ci mai bine iaste să caz în mâmile Domnului (că multe sânt milele Lui), decât în mâmile oamenilor”.

*1 Par. 21, 13.
Dan 13, 23.

15. Și au trimis Domnul ciumă în Israil, de dimineața până la vreama rânduită, și au murit din norod, de la Dan până la Versavia, bărbați șeptezeci de mii.

16. Și, întinzându-și mâna îngerul Domnului preste Ierusalim, să o piarză, I s-au făcut milă Domnului de năcaz și au zis îngerului ce bătea norodul: „Destul acum! Contineaste mâna ta!” Și era îngerul Domnului lângă ariia Areunii Ievuseului.

111r 17. Și au zis David către Domnul, văzând îngerul tăindu norodul: „Eu sânt care am păcătuit, eu nedrept am lucrat; acește, carii || oi sânt, ce au făcut? Întoarcă-să, rogu-mă, mâna Ta asupra mea și asupra casii tătâni-meu!”

18. Și au venit Gad la David în zioa aceea și au zis: „Suie-te și rânduiaște oltariu Domnului în area Areunii Ievuzeului!”

19. Și s-au suit David după cuvântul lui Gad, care poruncise Domnul,

20. Și, uitându-să Areuna, au înțales că împăratul și slugile lui trec la sine.

21. Și, ieșind, s-au închinat împăratului cu fața la pământ și au zis: „Ce pricină iaste să vie domnul meu, împăratul, la sluga sa?” Căruia David i-au zis: „Să cumpăr de la tine ariia și să zidesc oltariu Domnului și să înceate uciderea carea să îngroașe în norod”.

22. Și au zis Areuna către David: „Iaie și aducă domnul meu, împăratul, precumu îi place; ai boii spre ardere și caru și juguri de boi spre slujba lemnelor”.

23. Toate i-au dat Areuna împăratului. Și au zis Areuna către împăratul: „Domnul, Dumnezeul tău, priimească făgăduința ta!”

111v 24. Căruie răspunzând împăratul, i-au zis: „Nicidecum precum vrei, ci voiu cumpăra cu prețu de la tine, și nu voiu aduce Domnului, Dumnezeului meu, arderi dăruite”. Și au cumpărat David ariia și boii cu sicile de argint cinzăci.

25. Și au zidit acolo David oltariu Domnului și au adus arderi și păciuitoare; și S-au milostivit Domnul pământului și s-au contenit ranele de la Israil.

